

Den Europæiske Unions Tidende

C 134

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

53. årgang

22. maj 2010

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2010/C 134/01 Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 113 af 1.5.2010 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2010/C 134/02 Forenede sager C-236/08 — C-238/08: Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. marts 2010 — Google France og Google, Inc. mod Louis Vuitton Malletier (sag C-236/08), Viaticum SA og Luteciel SARL (sag C-237/08), Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin og Tiger SARL (sag C-238/08) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Varemærker — internet — søgemaskine — reklamering ved hjælp af søgeord («keyword advertising») — visning ved hjælp af søgeord, som svarer til varemærker, af link til websteder, som tilhører konkurrenter til indehaverne af de pågældende varemærker, eller til websteder, hvorfra der udbydes imitationsprodukter — direktiv 89/104/EØF — artikel 5 — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 9 — søgemaskineoperatørens ansvar — direktiv 2000/31/EF («direktivet om elektronisk handel») 2

DA

Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2010/C 134/03	Sag C-278/08: Domstolens dom (Første Afdeling) af 25. marts 2010 — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH mod Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Varemærker — internet — reklamering ved hjælp af søgeord («keyword advertising») — visning ved hjælp af søgeord, som er identiske med eller ligner varemærker, af link til websteder, som tilhører konkurrenter til indehaverne af de pågældende varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 5, stk. 1) 3	3
2010/C 134/04	Forenede sager C-317/08 — C-320/08: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. marts 2010 — Rosalba Alassini (sag C-317/08) og Filomena Califano mod Wind SpA (sag C-318/08) og Lucia Anna Giorgia Iacono mod Telecom Italia SpA (sag C-319/08) og Multiservice Srl mod Telecom Italia SpA (sag C-320/08) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Ischia — Italien) (Anmodning om præjudiciel afgørelse — princippet om effektiv retsbeskyttelse — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/22/EF — forsyningspligt — tvist mellem slutbrugere og udbydere — obligatorisk udenretsligt mæglingsforsøg) 3	3
2010/C 134/05	Sag C-325/08: Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. marts 2010 — Société Olympique Lyonnais mod Olivier Bernard og Société Newcastle UFC (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Artikel 39 EF — arbejdskraftens frie bevægelighed — restriktion — professionelle fodboldspillere — forpligtelse til at indgå den første kontrakt som professionel spiller med uddannelsesklubben — spilleren idømmes erstatning på grund af en tilsidesættelse af denne forpligtelse — berettigelse — mål om at fremme rekruttering og uddannelse af unge spillere) 4	4
2010/C 134/06	Sag C-392/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. marts 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — direktiv 96/82/EF — kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer — artikel 11, stk. 1, litra c) — forpligtigelse til at udarbejde eksterne beredskabsplaner — frist) 5	5
2010/C 134/07	Sag C-414/08 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. marts 2010 — Sviluppo Italia Basilicata SpA mod Europa-Kommissionen (Appel — Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — nedsættelse af finansiel bistand — det almindelige tilskud til gennemførelse af foranstaltninger til fremme af små og mellemstore virksomheder — sidste frist for gennemførelsen af investeringer — Kommissionens skønsebeføjelse) 5	5
2010/C 134/08	Sag C-419/08 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. marts 2010 — Trubowest Handel GmbH og Viktor Makarov mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (Appel — dumping — forordning (EF) nr. 2320/97 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål — ansvar uden for kontraktforhold — skade — årsagsforbindelse) 6	6
2010/C 134/09	Sag C-440/08: Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. marts 2010 — F. Gielen mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Direkte skatter — artikel 43 EF — ikke-hjemmehørende skattepligtig person — virksomhedsindehaver — fradragsret for selvstændige erhvervsdrivende — timekrav — forskel mellem hjemmehørende og ikke-hjemmehørende skattepligtige personer — mulighed for at vælge behandling som hjemmehørende skattepligtig) 6	6

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 134/10	Sag C-451/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. marts 2010 — Helmut Müller GmbH mod Bundesanstalt für Immobilienaufgaben (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) (Fremgangsmåder med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter — offentlige bygge- og anlægskontrakter — begreb — en offentlig myndigheds salg af en grund, hvorpå køberen påtænker efterfølgende at foretage bygge- og anlægsarbejder — bygge- og anlægsarbejder, der svarer til byplanlægningsformål, der er fastsat af en regional myndighed)	7
2010/C 134/11	Sag C-3/09: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 18. marts 2010 — Erotic Center BVBA mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Beroep te Gent — Belgien) (Sette momsdirektiv — artikel 12, stk. 3, litra a) — bilag H — reduceret momssats — begrebet »entré til en biograf« — kabiner til individuel fremvisning af on-demand film)	7
2010/C 134/12	Sag C-79/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. marts 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene (Traktatbrud — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — artikel 13 og 132 — offentligretlige organer — egenskab af offentlig myndighed — virksomhed — ikke undergivet afgiftspligt — afgiftsfritagelse — den sociokulturelle sektor, sundheds- og uddannelsessektoren — »euroregioner« — fremme af jobmobilitet — tilrådighedsstillelse af personale — bevisbyrde)	8
2010/C 134/13	Sag C-218/09: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. marts 2010 — SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV mod Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Brussel, Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 3665/87 — eksportrestitutioner — artikel 5, stk. 3 — betingelser for tildeling — undtagelse — begrebet »force majeure« — produkter, som er gået til grunde under transport)	8
2010/C 134/14	Sag C-55/08: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 25. februar 2010 — Santa Casa da Misericórdia de Lisboa mod Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin International Ltd, tidligere Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca do Porto, Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — afvisning)	9
2010/C 134/15	Sag C-432/08 P: Domstolens kendelse af 9. december 2009 — Luigi Marcuccio mod Europa-Kommissionen (Appel — tjenestemænd — social sikring — godtgørelse af lægeudgifter — stiltiende afslag på anmodning om godtgørelse af visse af de af appellantens afholdte lægeudgifter med 100 % — appel, der delvist skal afvises, delvist skal forkastes som åbenbart ugrundet)	9
2010/C 134/16	Forenede sager C-478/08 og C-479/08: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 9. marts 2010 (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Italien)) — Buzzi Unicem SpA, m.fl. (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — princippet om, at forureneren betaler — direktiv 2004/35/EF — miljøansvar — tidsmæssig anvendelse — tidligere forurening forvoldt før den dato, der er fastsat for gennemførelse af det pågældende direktiv, og som fortsætter efter denne dato — national lovgivning, der pålægger en flerhed af virksomheder udgifterne til genopretning af skader i relation til denne forurening — krav om en fejl eller en forsømmelse — krav om årsagssammenhæng — afhjælpende foranstaltninger — pligt til at foretage høring af de pågældende virksomheder — bilag II til direktivet)	10

2010/C 134/17	Sag C-23/09 P: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 22. januar 2010 — ecoblue AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ældre mærke BLUE — ordmærket »Ecoblue« — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene)	11
2010/C 134/18	Sag C-24/09: Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 11. marts 2010 — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening mod AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — direktiv 85/337/EF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — direktiv 96/61 — integreret forebyggelse og reduktion af forurening — offentlighedens deltagelse i beslutningsprocesser på miljøområdet — ret til appel af afgørelser om tilladelse til projekter, der kan få væsentlig indvirkning på miljøet)	12
2010/C 134/19	Sag C-43/09 P: Domstolens kendelse af 22. januar 2010 — Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen (Appel — Kommissionens beslutning om nedsættelse af den finansielle støtte ydet af Samhørighedsfonden til projektet vedrørende Athens nye internationale lufthavn i Spata — annullationssøgsmål — princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet — appellen skal delvist afvises og delvist forkastes)	13
2010/C 134/20	Sag C-68/09 P: Domstolens kendelse af 29. januar 2010 — Georgios Karatzoglou mod Det Europæiske Genopbygningsagentur (AER) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, indtrådt i AER's rettigheder (Appel — procesreglementets artikel 119 — personalesag — ansættelseskontrakt som midlertidigt ansat på ubestemt tid — opsigelse)	13
2010/C 134/21	Sag C-150/09 P: Domstolens kendelse af 21. januar 2010 — Iride SpA og Iride Energia SpA mod Europa-Kommissionen (Appel — statsstøtte — støttens forenelighed med fællesmarkedet underkastes den betingelse, at modtageren tilbagebetaler en tidligere udbetalt ulovlig støtte — forenelighed med artikel 87, stk. 1, EF — retlig fejl — urigtig gengivelse af sagsøgernes argumentation — manglende begrundelse — appellen skal delvist afvises og delvist forkastes)	14
2010/C 134/22	Sag C-408/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Município de Barcelos (Portugal) den 23. oktober 2009 — Município de Barcelos mod Estado português	14
2010/C 134/23	Sag C-509/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 9. december 2009 — eDate Advertising GmbH mod X	14
2010/C 134/24	Sag C-20/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Trani (Italien) den 13. januar 2010 — Vino Cosimo Damiano mod Poste Italiane SpA	15
2010/C 134/25	Sag C-76/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd de Prešov (Den Slovakiske Republik) den 9. februar 2010 — POHOTOVOŠŤ s.r.o. mod Iveta Korčková	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 134/26	Sag C-85/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 12. februar 2010 — Telefónica Móviles España S.A. mod Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)	17
2010/C 134/27	Sag C-93/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 17. februar 2010 — Finanzamt Essen-NordOst mod GFKL Financial Services AG	18
2010/C 134/28	Sag C-101/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberste Berufungs- und Disziplinar-kommission (Østrig) den 23. februar 2010 — Gentcho Pavlov og Gregor Famira mod Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien	18
2010/C 134/29	Sag C-104/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Ireland (Irland) den 24. februar 2010 — Patrick Kelly mod National University of Ireland	19
2010/C 134/30	Sag C-107/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 25. februar 2010 — Enel Maritsa Iztok 3 mod Direktøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration« under centraladministrationen ved Det Nationale Agentur for Indtægter	20
2010/C 134/31	Sag C-108/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Ordinario di Venezia (Italien) den 26. februar 2010 — Ivana Scattolon mod Ministero dell'Università e della Ricerca	21
2010/C 134/32	Sag C-113/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 2. marts 2010 — Zuckerfabrik Jülich AG mod Hauptzollamt Aachen	21
2010/C 134/33	Sag C-114/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 3. marts 2010 — Belpolis Benelux SA mod Belgische Staat	22
2010/C 134/34	Sag C-115/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Bíróság (Ungarn) den 3. marts 2010 — Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. »fa« mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	22
2010/C 134/35	Sag C-119/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 4. marts 2010 — Frisdranken Industrie Winters BV mod Reb Bull GmbH	23
2010/C 134/36	Sag C-121/10: Sag anlagt den 5. marts 2010 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union	24
2010/C 134/37	Sag C-126/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 10. marts 2010 — FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA mod Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais	25

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 134/38	Sag C-128/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvoulio tis Epikrateias (Grækenland) den 11. marts 2010 — Naftiliaki Etaireia Thasou A.E. mod Ypourgos Emborikis Naftilias	25
2010/C 134/39	Sag C-129/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvuolio tis Epikrateias (Statsrådet) (Grækenland) den 11. marts 2010 — Amaltheia I Naftiki Etaireia mod Ypourgos Emporikis Naftilias	26
2010/C 134/40	Sag C-130/10: Sag anlagt den 11. marts 2010 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union	26
2010/C 134/41	Sag C-132/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Belgien) den 15. marts 2010 — 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley og 3. Marie Joëlle Armel Halley mod Belgische Staat	27
2010/C 134/42	Sag C-135/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte d'Appello di Torino (Italien) den 15. marts 2010 — SCF — Consorzio Fonografici mod Marco Del Corso	27
2010/C 134/43	Sag C-139/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 17. marts 2010 — Prism Investments B.V. mod J.A. van der Meer, i sin egenskab af kurator ved likvidationen af Arilco Holland B.V.	28
2010/C 134/44	Sag C-316/08: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 23. februar 2010 — Latex srl mod Agenzia delle Entrate, Amministrazione dell'economia e delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)	28
2010/C 134/45	Sag C-290/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. februar 2010 — Telecom Italia SpA mod Regione autonoma della Sardegna. Procesdeltagere: Space SpA og Passamonti Srl m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo per la Sardegna, Italien)	28
2010/C 134/46	Forenede sager C-364/09 P og C-365/09 P: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10. februar 2010 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Schwarzbräu GmbH	28

Retten

2010/C 134/47	Sag T-50/05: Rettens dom af 19. marts 2010 — Evropaïki Dynamiki mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — EF-udbudsprocedure — levering af edb-tjenesteydelser vedrørende telematiske systemer for kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser — afslag på en bydendes bud — annullationssøgsmål — bydende konsortium — formaliteten — principperne om ligebehandling af bydende og gennemsigtighed — tildelingskriterier — principperne om god forvaltningsskik og forpligtelsen til at udvise omhu — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)	29
---------------	---	----

2010/C 134/48	Sag T-42/06: Rettens dom af 19. marts 2010 — Gollnisch mod Parlamentet (Privilegier og immuniteter — medlem af Europa-Parlamentet — afgørelse om ikke at forsvare privilegier og immuniteter — annullationssøgsmål — søgsmålsinteresse ophørt — uforment at træffe afgørelse — erstatnings-søgsmål — kritik af Parlamentets adfærd — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder — årsagsforbindelse)	29
2010/C 134/49	Sag T-338/07 P: Rettens dom af 19. marts 2010 — Bianchi mod ETF (Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — tidsbegrænset kontrakt — afslag på fornyelse af kontrakten — artikel 47, litra b), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte)	30
2010/C 134/50	Sag T-427/07: Rettens dom af 19. marts 2010 — Mirto Corporación Empresarial mod KHIM — Maglificio Barbara (Mirtillino) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Mirtillino — det ældre EF-ordmærke MIRTO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)).....	30
2010/C 134/51	Forenede sager T-5/08 — T-7/08: Rettens dom af 25. marts 2010 — Nestlé mod KHIM — Master Beverage Industries (Golden Eagle og Golden Eagle Deluxe) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærkerne Golden Eagle og Golden Eagle Deluxe — de ældre nationale og internationale figurmærker, der gengiver et krus og kaffebønner — relativ registreringshindring — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)).....	31
2010/C 134/52	Sag T-363/08: Rettens dom af 24. marts 2010 — 2nine mod KHIM — Pacific Sunwear of California (nollie) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket nollie — det ældre nationale og internationale ordmærke NOLI — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem varerne — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009)).....	31
2010/C 134/53	Sag T-364/08: Rettens dom af 24. marts 2010 — 2nine mod KHIM — Pacific Sunwear of California (nollie) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket nollie — det ældre nationale og internationale ordmærke NOLI — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem varerne — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009)).....	32
2010/C 134/54	Sag T-423/08: Rettens dom af 24. marts 2010 — Inter-Nett 2000 mod KHIM — Unión de Agricultores (HUNAGRO) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket HUNAGRO — det ældre EF-figurmærke UNIAGRO — delvis afslag på registrering — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 12, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 12, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 207/2009)).....	32

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 134/55	Sag T-577/08: Rettens dom af 26. marts 2010 — Proges mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelsesaftaler — EF-udbudsprocedure — projekt vedrørende oprettelse af modeller til arealanvendelse — afvisning af tilbud fra en tilbudsgiver — annullationssøgsmål — retlig interesse — formaliteten — tildelingskriterier)	33
2010/C 134/56	Sag T-130/09: Rettens dom af 24. marts 2010 — Eliza Corporation mod KHIM — Went Computing Consultancy Group (eliza) (EF-varemærker — indsigelse — ansøgning om EF-figurmærket, der indeholder ordet eliza — det ældre EF-ordmærke ELISE — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — afslag på registrering — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))	33
2010/C 134/57	Sag T-105/07: Rettens kendelse af 3. marts 2010 — MarketTools mod KHIM — Optimus-Telecomunicações (ZOOMERANG) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelsen — uforholdende at træffe afgørelse)	34
2010/C 134/58	Sag T-516/08: Rettens kendelse af 24. marts 2010 — Eriksen mod Kommissionen (Erstatningssag — konsekvenser for folkesundheden af atomulykken i Thule (Grønland) — direktiv 96/29/Euratom — Kommissionens manglende vedtagelse af foranstaltninger over for en medlemsstat — søgsmålet åbent grundet)	34
2010/C 134/59	Sag T-5/09: Rettens kendelse af 24. marts 2010 — Lind mod Kommissionen (Erstatningssag — konsekvenser for folkesundheden af atomulykken i Thule (Grønland) — direktiv 96/29/Euratom — Kommissionens manglende vedtagelse af foranstaltninger over for en medlemsstat — søgsmålet åbent grundet)	35
2010/C 134/60	Sag T-6/09: Rettens kendelse af 24. marts 2010 — Hansen mod Kommissionen (Erstatningssag — konsekvenser for folkesundheden af atomulykken i Thule (Grønland) — direktiv 96/29/Euratom — Kommissionens manglende vedtagelse af foranstaltninger over for en medlemsstat — søgsmålet åbent grundet)	35
2010/C 134/61	Sag T-155/09: Rettens kendelse af 8. marts 2010 — Maxcom mod KHIM — Maxdata Computer (maxcom) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelse — uforholdende at træffe afgørelse)	36
2010/C 134/62	Sag T-1/10 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. marts 2010 — SNF mod Det Europæiske Kemikalieagentur (Særlige rettergangsformer — REACH — identifikation af acrylamid som et særligt problematisk stof — begæring om udsættelse af gennemførelse og om anordning af foreløbige forholdsregler — manglende uopsættelighed)	36
2010/C 134/63	Sag T-6/10 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. marts 2010 — Sviluppo Globale mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter — udbudsprocedure — afvisning af bud — begæring om udsættelse af gennemførelse og om foreløbige forholdsregler — mistet mulighed — ikke alvorligt og uopretteligt tab — ingen uopsættelighed)	37

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 134/64	Sag T-16/10 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. marts 2010 — Alisei mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — program om oprettelse af »food facility« i udviklingslande — anmodning om forslag til støttetildeling — afslag på støtte — begæring om udsættelse af gennemførelse — manglende søgsmålsinteresse — tilsidesættelse af formkrav — afvisning) 37	37
2010/C 134/65	Sag T-104/10: Sag anlagt den 3. marts 2010 — Tyskland mod Kommissionen 37	37
2010/C 134/66	Sag T-107/10: Sag anlagt den 3. marts 2010 — Procter & Gamble Manufacturing Cologne mod KHIM — Natura Cosméticos (NATURAVIVA) 38	38
2010/C 134/67	Sag T-109/10: Sag anlagt den 5. marts 2010 — Luxembourg mod Kommissionen 39	39
2010/C 134/68	Sag T-110/10: Sag anlagt den 8. marts 2010 — Insula mod Kommissionen 40	40
2010/C 134/69	Sag T-114/10: Sag anlagt den 8. marts 2010 — Tyskland mod Kommissionen 40	40
2010/C 134/70	Sag T-116/10: Sag anlagt den 8. marts 2010 — Tyskland mod Kommissionen 41	41
2010/C 134/71	Sag T-120/10: Sag anlagt den 8. marts 2010 — ClientEarth m.fl. mod Kommissionen 42	42
2010/C 134/72	Sag T-121/10: Sag anlagt den 11. marts 2010 — Conte m.fl. mod Rådet 43	43
2010/C 134/73	Sag T-123/10: Sag anlagt den 18. marts 2010 — Hartmann mod KHIM (Complete) 45	45
2010/C 134/74	Sag T-124/10: Sag anlagt den 17. marts 2010 — Lidl Stiftung mod KHIM — Vinotasia (VITASIA) 45	45
2010/C 134/75	Sag T-130/10: Sag anlagt den 17. marts 2010 — Lux Management mod KHIM — Zeis Excelsa (KULTE) 46	46
2010/C 134/76	Sag T-135/10: Sag anlagt den 23. marts 2010 — Pieno žvaigždės mod KHIM — Fattoria Scaldasole (Iogurt.) 47	47
2010/C 134/77	Sag T-138/10: Sag anlagt den 24. marts 2010 — Spanien mod Kommissionen 47	47
2010/C 134/78	Sag T-143/10: Sag anlagt den 30. marts 2010 — Ben Ri Electrónica mod KHIM — Sacopa (LT LIGHT-THECNO) 48	48

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 134/79	Sag T-144/10: Sag anlagt den 29. marts 2010 — Space Beach Club mod KHIM — Flores Gómez (SpS space of sound)	49
2010/C 134/80	Sag T-303/94: Rettens kendelse af 4. marts 2010 — de Jong mod Rådet og Kommissionen	50
2010/C 134/81	Sag T-312/08: Rettens kendelse af 24. marts 2010 — Ellinikos Niognomon mod Kommissionen ...	50
2010/C 134/82	Sag T-350/08: Rettens kendelse af 18. marts 2010 — Papierfabrik Hamburger-Spremborg mod Kommissionen	50
2010/C 134/83	Sag T-428/09: Rettens kendelse af 24. marts 2010 — Berenschot Groep mod Kommissionen	50

Retten for EU-Personalesager

2010/C 134/84	Sag F-7/09: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 23. februar 2010 — Faria mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — bedømmelsesrapport — bedømmelsesperioden 2006/2007 — påstand om annullation af bedømmelsesrapporten — åbenbart urigtigt skøn — erstatning for ikke-økonomisk skade)	51
2010/C 134/85	Sag F-26/09: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 9. marts 2010 — N mod Parlamentet (Personalesag — tjenestemænd — erstatningssøgsmål — formaliteten — psykisk chikane — omsorgspligt — ikke-økonomisk skade)	51
2010/C 134/86	Sag F-33/09: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 9. marts 2010 — Tzvetanova mod Kommissionen (Personalesag — midlertidigt ansatte — løn — udlandstillæg — betingelserne i artikel 4 i bilag VII til vedtægten — den faste bopæl forud for tiltrædelsen af tjenesten — studieophold på tjenestestedet i referenceperioden — praktik uden for tjenestestedet i referenceperioden — hensyn til den faktiske bopæl)	52
2010/C 134/87	Sag F-47/08: Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 25. marts 2010 — Buschak mod FEACVT (Personalesag — Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene — beskrivelse af stillingen som vicedirektør — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål — søgsmålsinteresse — åbenbart, at sagen må afvises)	52
2010/C 134/88	Sag F-99/09: Sag anlagt den 8. december 2009 — Papathanasiou mod KHIM	52

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

*(2010/C 134/01)***Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende***

EUT C 113 af 1.5.2010

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 100 af 17.4.2010

EUT C 80 af 27.3.2010

EUT C 63 af 13.3.2010

EUT C 51 af 27.2.2010

EUT C 37 af 13.2.2010

EUT C 24 af 30.1.2010

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. marts 2010 — Google France og Google, Inc. mod Louis Vuitton Malletier (sag C-236/08), Viaticum SA og Luteciel SARL (sag C-237/08), Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin og Tiger SARL (sag C-238/08) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Forenede sager C-236/08 — C-238/08) ⁽¹⁾

(Varemærker — internet — søgemaskine — reklamering ved hjælp af søgeord («keyword advertising») — visning ved hjælp af søgeord, som svarer til varemærker, af link til websteder, som tilhører konkurrenter til indehaverne af de pågældende varemærker, eller til websteder, hvorfra der udbydes imitationsprodukter — direktiv 89/104/EØF — artikel 5 — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 9 — søgemaskineoperatørens ansvar — direktiv 2000/31/EF («direktivet om elektronisk handel»)

(2010/C 134/02)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Google France og Google, Inc.

Sagsøgte: Louis Vuitton Malletier (sag C-236/08), Viaticum SA og Luteciel SARL (sag C-237/08), Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin og Tiger SARL (sag C-238/08)

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation — fortolkning af artikel 5, stk. 1, litra a) og b), og artikel 5, stk. 2 i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om

indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1), artikel 9, stk. 1, litra a)-c), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), og artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EFT L 178, s. 1) — begrebet »brug« af varemærket og varemærkeindehaverens ret hertil — udbyder af en søge- og annonceringsydelse mod betaling på internettet, som ikke reklamerer for sine egne varer og tjenesteydelser, men som stiller søgeord, der gengiver eller efterligner indregistrerede varemærker, til annoncørernes rådighed, og som i henhold til kontrakten om denne ydelse tilrettelægger en særlig målrettet reklamering ved hjælp af disse søgeord med data om salgsfremmende links til websteder, hvorfra der udbydes ulovligt kopierede varer — betingelserne for ansvarsfrigørelse for tjenesteyderen af oplagring af informationer, som bliver leveret af tjenestemodtagerne

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 1, litra a), i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker og artikel 9, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker skal fortolkes således, at indehaveren af et varemærke kan forbyde en annoncør at reklamere for varer eller tjenesteydelser, der er af samme art som dem, for hvilke det pågældende varemærke er registreret, ved hjælp af et søgeord, der er identisk med det pågældende varemærke, og som annoncørerne uden samtykke fra den pågældende indehaver har valgt i forbindelse med en søge- og annonceringsydelse på internettet, såfremt den pågældende reklame ikke eller kun med vanskelighed giver den gennemsnitlige internetbruger mulighed for at gøre sig bekendt med, om de i annoncen omhandlede varer eller tjenesteydelser hidrører fra varemærkeindehaveren eller fra en virksomhed, der er økonomisk forbundet med denne, eller tværtimod hidrører fra en tredjemand.
- 2) Udbyderen af en søge- og annonceringsydelse på internettet, der som søgeord lagrer et tegn, der er identisk med et varemærke, og som tilrettelægger en visning af annoncer ved hjælp af dette søgeord, gør ikke brug af dette tegn i henhold til artikel 5, stk. 1 og 2, i direktiv 89/104 eller artikel 9, stk. 1, litra a) og b), i forordning nr. 40/94.

- 3) Artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») skal fortolkes således, at den heri fastsatte bestemmelse finder anvendelse på udbyderen af en søge- og annonceringsydelse på internettet, såfremt denne udbyder ikke har spillet en aktiv rolle, som vil give ham kendskab til eller kontrol med de lagrede oplysninger. Hvis udbyderen ikke har spillet en sådan rolle, kan han ikke gøres ansvarlig for de oplysninger, som han har lagret på en annoncørs anmodning, medmindre udbyderen, efter at have fået kendskab til den ulovlige karakter af disse oplysninger, ikke straks har fjernet oplysningerne eller gjort dem utilgængelige.

(¹) EUT C 209 af 15.8.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 25. marts 2010 — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH mod Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-278/08) (¹)

(Varemærker — internet — reklamering ved hjælp af søgeord («keyword advertising») — visning ved hjælp af søgeord, som er identiske med eller ligner varemærker, af link til websteder, som tilhører konkurrenter til indehaverne af de pågældende varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 5, stk. 1)

(2010/C 134/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH

Sagsøgt: Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af artikel 5, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40, s. 1) — listning af et tegn, der ligner eller er identisk med et mærke

hos en tjenesteyder, der driver en internetsøgemaskine, for efter indtastning af det pågældende tegn som søgeord på computer-skærmen at fremkalde et automatisk reklameindslag for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art som det, for hvilket det omtvistede varemærke er blevet registreret («keyword advertising») — kvalifikation af denne benyttelse af varemærket som en brug, som indehaveren af dette har ret til at forbyde

Konklusion

Artikel 5, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at indehaveren af et varemærke kan forbyde en annoncør at reklamere for varer eller tjenesteydelser, der er af samme art som dem, for hvilke det pågældende varemærke er registreret, ved hjælp af et søgeord, der er identisk med eller ligner det pågældende varemærke, og som annoncøren uden samtykke fra den pågældende indehaver har valgt i forbindelse med en søge- og annonceringsydelse på internettet, såfremt den nævnte reklame ikke eller kun med vanskelighed giver den gennemsnitlige internetbruger mulighed for at gøre sig bekendt med, om de i annoncen omhandlede varer eller tjenesteydelser hidrører fra varemærkeindehaveren eller fra en virksomhed, der er økonomisk forbundet med denne, eller derimod hidrører fra en tredjemand.

(¹) EUT C 223 af 30.8.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. marts 2010 — Rosalba Alassini (sag C-317/08) og Filomena Califano mod Wind SpA (sag C-318/08) og Lucia Anna Giorgia Iacono mod Telecom Italia SpA (sag C-319/08) og Multiservice Srl mod Telecom Italia SpA (sag C-320/08) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Ischia — Italien)

(Forenede sager C-317/08 — C-320/08) (¹)

(Anmodning om præjudiciel afgørelse — princippet om effektiv retsbeskyttelse — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/22/EF — forsyningspligt — tvist mellem slutbrugere og udbydere — obligatorisk udenretsligt mæglingsforsøg)

(2010/C 134/04)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di pace di Ischia

Parter i hovedsagerne

Sagsøgere: Rosalba Alassini (sag C-317/08), Filomena Califano (sag C-318/08), Lucia Anna Giorgia Iacono (sag C-319/08), Multiservice Srl (sag C-320/08)

Sagsøgte: Telecom Italia SpA (sag C-317/08), Wind SpA (sag C-318/08) Telecom Italia SpA (sag C-319/08), Telecom Italia SpA (sag C-320/08)

Sagernes genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Giudice di pace di Ischia — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108, s. 51), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171, s. 12) og artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention — tvister på området for elektronisk kommunikation mellem slutbrugere og udbydere om erstatning for det tab, som er lidt som følge af den påståede manglende opfyldelse af kontrakten om de teletjenester, som udbyderen leverer — national lovgivning, som foreskriver obligatorisk forligsmægling forud for indbringelse af sagen for retten — mulighed for sagsanlæg uden forligsmægling

Konklusion

Artikel 34 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»forsyningspligtdirektivet«) skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter tvister om elektroniske kommunikationstjenester mellem slutbrugere og udbydere af disse tjenester, der hører under de rettigheder, der er tillagt ved dette direktiv, skal gøres til genstand for et obligatorisk udenretsligt mæglingsforsøg som betingelse for, at et søgsmål kan antages til realitetsbehandling.

Ækvivalensprincippet, effektivitetsprincippet og princippet om effektiv retsbeskyttelse er heller ikke til hinder for en national lovgivning, der for sådanne tvister pålægger, at en forudgående udenretslig mæglingsprocedure iværksættes, når denne procedure ikke medfører en bindende beslutning for parterne, ikke medfører en væsentlig forsinkelse for at indbringe sagen for en domstol, ophæver forældelsen af de pågældende rettigheder og ikke medfører udgifter eller medfører ubetydelige udgifter for parterne, for så vidt som adgang til nævnte mæglingsprocedure imidlertid ikke udelukkende er mulig ad elektronisk vej, og det er muligt at vedtage foreløbige forholdsregler i undtagelsestilfælde, hvor situationens uopsættelighed kræver det.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. marts 2010 — Société Olympique Lyonnais mod Olivier Bernard og Société Newcastle UFC (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-325/08) ⁽¹⁾

(Artikel 39 EF — arbejdskraftens frie bevægelighed — restriktion — professionelle fodboldspillere — forpligtelse til at indgå den første kontrakt som professionel spiller med uddannelsesklubben — spilleren idømmes erstatning på grund af en tilsidesættelse af denne forpligtelse — berettigelse — mål om at fremme rekruttering og uddannelse af unge spillere)

(2010/C 134/05)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société Olympique Lyonnais

Sagsøgte: Olivier Bernard og Société Newcastle UFC

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation — fortolkning af artikel 39 EF — national bestemmelse som forpligter en fodboldspiller til at betale erstatning til den klub, som har forestået hans uddannelse, hvis spilleren efter udløbet af sin uddannelsesperiode indgår en kontrakt som professionel spiller med en klub fra en anden medlemsstat — hindring for arbejdskraftens frie bevægelighed — mulig begrundelse for en sådan begrænsning i form af behovet for at fremme rekrutteringen og uddannelsen af unge professionelle spillere

Konklusion

Artikel 45 TEUF er ikke til hinder for en ordning, der med henblik på at nå målet om at fremme rekruttering og uddannelse af unge spillere garanterer uddannelsesklubben en godtgørelse i tilfælde af, at en ung spiller ved uddannelsesperiodens udløb indgår en kontrakt som professionel spiller med en klub i en anden medlemsstat, forudsat at denne ordning er egnet til at nå nævnte mål og ikke går videre end nødvendigt for at nå det.

En ordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en »espoir«-spiller, som ved uddannelsesperiodens udløb indgår en kontrakt som professionel spiller med en klub i en anden medlemsstat, risikerer at idømmes en erstatning, som ikke beregnes ud fra de reelle udgifter til uddannelsen, er ikke nødvendig med henblik på at nå det nævnte mål.

⁽¹⁾ EUT C 236 af 13.9.2008.

⁽¹⁾ EUT C 247 af 27.9.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. marts 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien(Sag C-392/08) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 96/82/EF — kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer — artikel 11, stk. 1, litra c) — forpligtigelse til at udarbejde eksterne beredskabsplaner — frist)

(2010/C 134/06)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved S. Pardo Quintillán og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved B. Plaza Cruz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 11, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, som ændret ved direktiv 2003/105/EF (EUT L 10, s. 13) — manglende udarbejdelse af visse beredskabsplaner for foranstaltninger, der skal gennemføres uden for virksomheder

Konklusion

1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, idet det ikke har udarbejdet eksterne beredskabsplaner for alle de virksomheder, der er omhandlet i direktivets artikel 9.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 272 af 25.10.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. marts 2010 — Sviluppo Italia Basilicata SpA mod Europa-Kommissionen(Sag C-414/08 P) ⁽¹⁾

(Appel — Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — nedsættelse af finansiel bistand — det almindelige tilskud til gennemførelse af foranstaltninger til fremme af små og mellemstore virksomheder — sidste frist for gennemførelsen af investeringer — Kommissionens skønsbeføjelse)

(2010/C 134/07)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Sviluppo Italia Basilicata SpA (ved avvocati F. Sciaudone, R. Sciaudone og A. Neri)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, som befuldmægtiget, og avvocato A. dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 8. juli 2008 i sag T-176/06, Sviluppo Italia Basilicata SpA mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen i forbindelse med dels en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 1706 af 20. april 2006 om nedsættelse af Den Europæiske Fond for Regionaludviklings økonomiske bistand, som var tildelt som led i en fællesskabsstøtte til strukturelle interventioner i de regioner, der fremgår af »Mål 1« i Italien, inden for globaltilskuddet til gennemførelse af foranstaltninger til fremme af små og mellemstore virksomheder, som virker i regionen Basilicata, dels en påstand om erstatning for den skade, denne beslutning har forvoldt

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Sviluppo Italia Basilicata SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 22.11.2008.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. marts 2010 —
Trubowest Handel GmbH og Viktor Makarov mod Rådet
for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen**

(Sag C-419/08 P) ⁽¹⁾

(Appel — dumping — forordning (EF) nr. 2320/97 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål — ansvar uden for kontraktforhold — skade — årsagsforbindelse)

(2010/C 134/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Trubowest Handel GmbH (ved dikigoro K. Adamantopoulos og E. Petritsi) og Viktor Makarov (ved dikigoro K. Adamantopoulos og E. Petritsi)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved P. Hix, som befuldmægtiget, Rechtsanwältin G. Berrisch og G. Wolf) og Europa-Kommissionen (ved N. Khan og H. van Vliet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 9. juli 2008 i sag T-429/04, Trubowest Handel og Makarov mod Rådet og Kommissionen, hvorved Retten frifandt de sagsøgte parter for påstanden om erstatning af det tab, sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af Rådets vedtagelse af forordning (EF) nr. 2320/97 af 17. november 1997 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Ungarn, Polen, Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet, om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1189/93 og om afslutning af proceduren vedrørende import af den pågældende vare med oprindelse i Kroatien (EFT L 322, s. 1)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Trubowest Handel GmbH og Viktor Makarov betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 285 af 8.11.2008.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. marts 2010 — F.
Gielen mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om
præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden —
Nederlandene)**

(Sag C-440/08) ⁽¹⁾

(Direkte skatter — artikel 43 EF — ikke-hjemmehørende skattepligtig person — virksomhedsindehaver — fradragsret for selvstændige erhvervsdrivende — timekrav — forskel mellem hjemmehørende og ikke-hjemmehørende skattepligtige personer — mulighed for at vælge behandling som hjemmehørende skattepligtig)

(2010/C 134/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: F. Gielen

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — fortolkning af artikel 43 EF — national lovgivning, som giver selvstændige virksomhedsindehavere mulighed for i deres overskud at foretage fradrag for et fast beløb på betingelse af, at de mindst har brugt 1 225 timer pr. kalenderår på en virksomheds aktiviteter — undladelse af at tage hensyn til de timer, som en ikke-hjemmehørende skattepligtig person har brugt i en virksomhed med hjemsted i en anden medlemsstat

Konklusion

Artikel 49 TEUF er til hinder for nationale retsforordninger, der har en diskriminerende virkning for ikke-hjemmehørende skattepligtige personer hvad angår tildelingen af en skattefordel, såsom det i hovedsagen omhandlede fradrag for selvstændige erhvervsdrivende, selv om disse skattepligtige personer med hensyn til denne fordel kan vælge den skatteordning, der gælder for hjemmehørende skattepligtige personer.

⁽¹⁾ EUT C 327 af 20.12.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. marts 2010 — Helmut Müller GmbH mod Bundesanstalt für Immobilienaufgaben (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-451/08) ⁽¹⁾

(Fremgangsmåder med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter — offentlige bygge- og anlægskontrakter — begreb — en offentlig myndigheds salg af en grund, hvorpå køberen påtænker efterfølgende at foretage bygge- og anlægsarbejder — bygge- og anlægsarbejder, der svarer til byplanlægningsformål, der er fastsat af en regional myndighed)

(2010/C 134/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Helmut Müller GmbH

Sagsøgt: Bundesanstalt für Immobilienaufgaben

Procesdeltagere: Gut Spascher Sand Immobilien GmbH og Stadt Wildeshausen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht Düsseldorf — fortolkning af artikel 1, stk. 2, litra b), og stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114) — betydningen af »offentlig bygge- og anlægskontrakt« og »koncessionskontrakt om offentlige bygge- og anlægsarbejder« — forpligtelse til at foretage offentligt udbud af tredjemands grundsalg, når erhververen efterfølgende på denne grund skal foretage bygge- og anlægsarbejder, der svarer til byplanlægningsformål, der er fastsat af en lokal myndighed, og hvoraf et udkast er blevet godkendt af denne myndighed forud for salgsaftalens indgåelse

Konklusion

1) Begrebet »offentlige bygge- og anlægskontrakter« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og

offentlige bygge- og anlægskontrakter, kræver ikke, at der i faktisk eller fysisk forstand udføres bygge- og anlægsarbejde for den ordregivende myndighed, når dette arbejde umiddelbart bibringer sidstnævnte en økonomisk fordel. Sidstnævntes udøvelse af sin regulerede virksomhed på området for byplanlægning er ikke tilstrækkeligt til at opfylde denne betingelse.

2) Begrebet »offentlig bygge- og anlægskontrakt« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/18, kræver, at den ordregivende myndighed er direkte eller indirekte forpligtet til at gennemføre de arbejder, der er genstand for kontrakten, og at denne forpligtelse er retligt bindende i henhold til bestemmelserne i national ret.

3) »Behov præciseret af den ordregivende myndighed« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i tredje tilfælde i artikel 1, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/18, kan ikke bestå i den omstændighed alene, at den ordregivende myndighed undersøger visse byggeprojekter, som er forelagt den, eller træffer en afgørelse under udøvelse af sine beføjelser på området for byplanlægning.

4) Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede er det udelukket, at der foreligger en koncessionskontrakt om offentlige bygge- og anlægsarbejder i henhold til artikel 1, stk. 3, i direktiv 2004/18.

5) Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede finder bestemmelserne i direktiv 2004/18 ikke anvendelse på en situation, hvor en offentlig myndighed sælger en grund til en virksomhed, mens en anden offentlig myndighed har til hensigt at indgå en bygge- og anlægskontrakt vedrørende grunden, skønt denne endnu ikke formelt har besluttet at tildele kontrakten.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 10.1.2009.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 18. marts 2010 — Erotic Center BVBA mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Beroep te Gent — Belgien)

(Sag C-3/09) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — artikel 12, stk. 3, litra a) — bilag H — reduceret momssats — begrebet »entré til en biograf« — kabiner til individuel fremvisning af on-demand film)

(2010/C 134/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Beroep te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Erotic Center BVBA

Sagsøgt: Belgische Staat

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Beroep te Gent — fortolkning af bilag H, kategori 7, til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) (nu bilag III, nr. 7, til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem — EUT L 347, s. 1) — nedsat sats, der finder anvendelse på levering af visse goder og tjenesteydelser — biografer — begreb — kabiner til individuel fremvisning af on-demand film

Konklusion

Begrebet *entrée* til en biograf, der er anført i syvende kategori, stk. 1, i bilag H til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2001/4/EF af 19. januar 2001, skal fortolkes således, at det ikke omfatter en forbrugers betaling med henblik på at få adgang til en individuel fremvisning af en eller flere film eller endog uddrag af film i et privat rum, som de i hovedsagen omhandlede kabiner.

(¹) EUT C 82 4.4.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. marts 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-79/09) (¹)

(Traktatbrud — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — artikel 13 og 132 — offentligretlige organer — egenskab af offentlig myndighed — virksomhed — ikke undergivet afgiftspligt — afgiftsfritagelse — den sociokulturelle sektor, sundheds- og uddannelsessektoren — »euroregioner« — fremme af jobmobilitet — tilrådighedsstillelse af personale — bevisbyrde)

(2010/C 134/12)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og W. Roels, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved C.M. Wissels, D.J.M. de Grave og Y. de Vries, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1, litra c), artikel 13, artikel 24, stk. 1, og artikel 132 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — tilrådighedsstillelse af personale inden for sundhedssektoren, undervisningssektoren og den sociokulturelle sektor — fremme af jobmobilitet — euroregion

Konklusion

- 1) Kongeriget Nederlandene frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 129 af 6.6.2006.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. marts 2010 — SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV mod Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Brussel, Belgien)

(Sag C-218/09) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 3665/87 — eksportrestitutioner — artikel 5, stk. 3 — betingelser for tildeling — undtagelse — begrebet »force majeure« — produkter, som er gået til grunde under transport)

(2010/C 134/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV og Centraal Beheer Achmea NV

Sagsøgte: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV og Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van beroep te Brussel — fortolkning af artikel 5, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 351, s. 1) — betingelser for tildeling af eksportrestitutioner — undtagelse — produkt som er gået til grunde under transport som følge af et tilfælde af force majeure

Konklusion

Artikel 5, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1384/95 af 19. juni 1995, skal fortolkes således, at den omstændighed, at en ladning oksekød fordærvs under de af den forelæggende ret beskrevne omstændigheder, ikke udgør et tilfælde af force majeure i denne bestemmelses forstand.

(¹) EUT C 220 af 12.9.2009.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 25. februar 2010 — Santa Casa da Misericórdia de Lisboa mod Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin International Ltd, tidligere Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca do Porto, Portugal)

(Sag C-55/08) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — afvisning)

(2010/C 134/14)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Judicial da Comarca do Porto

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

Sagsøgt: Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin International Ltd, tidligere Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Judicial da Comarca do Porto — fortolkning af artikel 43 EF, 49 EF og

56 EF — national lovgivning, hvorefter retten til at drive hasardspil og lotterier udelukkende er forbeholdt et bestemt organ, og hvorefter organisering, foranstaltning og modtagelse, herunder via internettet, af væddemål om sportsbegivenheder anses for en forbrydelse — forbud nedlagt over for en virksomhed, der driver online-virksomhed med væddemål og lotterier, og som har sit hjemsted i en anden medlemsstat, mod at foranstalte, organisere og drive disse væddemål og lotterier via internettet og at stille gevinsternes værdi til rådighed for vinderne

Konklusion

Den af Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Portugal) ved afgørelse af 19. december 2007 indgivne anmodning om præjudiciel afgørelse afvises.

(¹) EUT C 92 af 12.4.2008.

Domstolens kendelse af 9. december 2009 — Luigi Marcuccio mod Europa-Kommissionen

(Sag C-432/08 P) (¹)

(Appel — tjenestemænd — social sikring — godtgørelse af lægeudgifter — stiltiende afslag på anmodning om godtgørelse af visse af de af appellanten afholdte lægeudgifter med 100 % — appel, der delvist skal afvises, delvist skal forkastes som åbenbart ugrundet)

(2010/C 134/15)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (ved avvocato G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, og avvocato A. dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 9. juli 2008, Marcuccio mod Kommissionen (forenede sager T-296/05 og T-408/05), hvorved Retten afviste en påstand om annullation af to afgørelser truffet af Afregningskontoret for De Europæiske Fællesskabers fælles sygesikringsordning, hvorved appellanten fik afslag på godtgørelse af visse af de af appellanten afholdte lægeudgifter med 100 %, samt en påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale appellanten et beløb for visse lægeudgifter

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Luigi Marcuccio betaler appelsagens omkostninger.

(¹) EUT C 313 af 6.12.2008.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 9. marts 2010 (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Italien)) — Buzzi Unicem SpA, m.fl.

(Forenede sager C-478/08 og C-479/08) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — princippet om, at forureneren betaler — direktiv 2004/35/EF — miljøansvar — tidsmæssig anvendelse — tidligere forurening forvoldt før den dato, der er fastsat for gennemførelse af det pågældende direktiv, og som fortsætter efter denne dato — national lovgivning, der pålægger en flerhed af virksomheder udgifterne til genopretning af skader i relation til denne forurening — krav om en fejl eller en forsømmelse — krav om årsagssammenhæng — afhjælpende foranstaltninger — pligt til at foretage høring af de pågældende virksomheder — bilag II til direktivet)

(2010/C 134/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Buzzi Unicem SpA, ISAB Energy srl, Raffinerie Mediterranee SpA (ERG) (sag C-478/08) og Dow Italia Divisione Commerciale Srl (sag C-479/08)

Sagsøgte: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilien), Assessorato Regionale Industria (Sicilien), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilien), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilien), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regio-

nale Protezione Ambiente (ARPA Sicilien), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Sviluppo Italia SpA, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Salute, Regione siciliana, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti og Tutela Acque (Sicilien)

Procesdeltagere: ENI Divisione Exploration and Production SpA, ENI SpA og Edison SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia — fortolkning af artikel 174 EF og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143, s. 56), og af princippet om, at »forureneren betaler« — national lovgivning, hvorefter de offentlige myndigheder kan udstede pålæg til private erhvervsdrivende om at træffe udbedringsforanstaltninger uden at foretage nogen undersøgelse med henblik på at fastslå, hvem der er ansvarlig for forureningen

Konklusion

- 1) I en situation vedrørende miljøforurening som den i hovedsagerne omhandlede:

— når betingelserne for den tidsmæssige og/eller materielle anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, ikke er opfyldt, henhører en sådan situation under national ret i overensstemmelse med traktatens regler og under overholdelse af andre retsfor skrifter i den afledte ret

— er direktiv 2004/35 ikke til hinder for en national lovgivning, der tillader den kompetente myndighed, idet den handler inden for rammerne af dette direktiv, at antage, at der foreligger en årsagssammenhæng, herunder i tilfælde af forurening af diffus art, mellem operatører og den konstaterede forurening, og dette på grund af deres anlægs placering i nærheden af det forurenede område. I overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, skal den kompetente myndighed imidlertid med henblik på at fastslå en sådan årsagssammenhæng være i besiddelse af troværdige beviser, der kan begrunde dens formodning, såsom nærheden mellem operatørens anlæg og den konstaterede forurening og overensstemmelsen mellem forureningen og de forurenende stoffer, som operatøren anvender i sin virksomhed

- skal artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 5, og artikel 11, stk. 2, i direktiv 2004/35 fortolkes således, at når den kompetente myndighed beslutter at pålægge operatører, hvis aktiviteter er omfattet af dette direktivs bilag III, forpligtelser til at afhjælpe miljøskader, er den kompetente myndighed ikke forpligtet til at fastslå, om de operatører, hvis virksomhed anses for at have forårsaget de pågældende miljøskader, har handlet enten forsætligt, uagtsomt eller svingagtigt. Det påhviler derimod den pågældende myndighed for det første forudgående at undersøge den konstaterede forurenings oprindelse, og i den forbindelse råder den over en skønsmargin med hensyn til procedurer, de ressourcer, der skal anvendes, og varigheden af en sådan efterforskning. For det andet er denne myndighed forpligtet til i henhold til nationale bevisregler at fastslå en årsagssammenhæng mellem operatørernes aktiviteter, der er omfattet af afhjælpende foranstaltninger, og forureningen
- skal den kompetente myndighed for så vidt som forpligtelsen til afhjælpning udelukkende påhviler operatørerne på grund af deres medvirken til frembringelse af forurening eller risiko for forurening, i princippet fastlægge graden af hver enkelt operatørs medvirken til frembringelse af den forurening, myndigheden søger afhjulpnet, og tage hensyn til deres respektive medvirken ved beregningen af omkostningerne i forbindelse med de afhjælpende foranstaltninger, som denne myndighed pålægger nævnte operatører, under overholdelse af artikel 9 i direktiv 2004/35.
- 2) Artikel 7 og artikel 11, stk. 4, i direktiv 2004/35, sammenholdt med direktivets bilag II, skal fortolkes således at:
- den kompetente myndighed er bemyndiget til at foretage væsentlige ændringer af foranstaltninger til afhjælpning af miljøskader, der er blevet besluttet efter en kontradiktorisk procedure gennemført i samarbejde med de berørte operatører, og som allerede er blevet udført, eller som er blevet påbegyndt. Imidlertid, med henblik på at træffe en sådan afgørelse:
- er denne myndighed forpligtet til at høre de operatører, der er blevet pålagt sådanne foranstaltninger, medmindre en miljømæssig nødsituation tvinger den kompetente myndighed til at agere øjeblikkeligt
- er nævnte myndighed ligeledes forpligtet til at opfordre navnlig de personer, på hvis ejendom der skal gennemføres disse foranstaltninger, til at fremsætte deres bemærkninger, som den kompetente myndighed tager i betragtning
- skal denne myndighed tage de i punkt 1.3.1 i bilag II til direktiv 2004/35 omhandlede kriterier i betragtning, og i sin afgørelse angive de årsager, der begrundet dette valg, og i givet fald angive de årsager, der kan begrunde, at der ikke var behov for en grundig undersøgelse med hensyn til disse kriterier, eller at en undersøgelse ikke har fundet sted eller ikke kunne finde sted, f.eks. på grund af en miljømæssig nødsituation
- under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, er direktiv 2004/35 ikke til hinder for en national lovgivning, hvorefter den kompetente myndighed kan underlægge de operatører, der er omfattet af de afhjælpende miljøforanstaltninger, den betingelse, at de for at udøve retten til at anvende deres ejendomme skal udføre de af myndigheden krævede arbejder, selv om disse ejendomme ikke er berørt af foranstaltningerne, enten som følge af, at de allerede er blevet »renset«, eller fordi de aldrig har været forurenede. En sådan foranstaltning kan imidlertid være begrundet i formålet om at forhindre en forværring af den miljømæssige situation der, hvor foranstaltningerne skal gennemføres, eller, i henhold til forsigtighedsprincippet, i formålet om at forhindre forekomsten eller genindtræden af andre miljøskader på operatørernes ejendomme, der støder op til hele den kyststrækning, som er genstand for de nævnte afhjælpende foranstaltninger.

(¹) EUT C 19 af 24.1.2009.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 22. januar 2010 — ecoblue AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Sag C-23/09 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ældre mærke BLUE — ordmærket »Ecoblue« — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene)

(2010/C 134/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: ecoblue AG (ved Rechtsanwalt C. Osterrieth)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Botis, som befuldmægtiget) og Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 12. november 2008, ecoblue AG mod KHIM (sag T-281/07), hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i en sag anlagt af ansøgeren af ordmærket »Ecoblue« for tjenesteydelser i klasse 35, 36 og 38 til prøvelse af afgørelse R 844/2006-1 truffet den 25. april 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) vedrørende afslag på en klage over Indsigelsesafdelingens afslag på registrering af det nævnte varemærke i forbindelse med en indsigelse rejst af indehaveren af EF-ordmærket »BLUE« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 36 og 38 samt andre EF-ordmærker, der indeholder ordet »BLUE«

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) ecoblue AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 18.4.2009.

Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 11. marts 2010 — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening mod AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige)

(Sag C-24/09) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — direktiv 85/337/EF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — direktiv 96/61 — integreret forebyggelse og reduktion af forurening — offentlighedens deltagelse i beslutningsprocesser på miljøområdet — ret til appel af afgørelser om tilladelse til projekter, der kan få væsentlig indvirkning på miljøet)

(2010/C 134/18)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening

Sagsøgt: AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Högsta domstolen — fortolkning af artikel 1, stk. 2, artikel 6, stk. 4, og artikel 10a, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse — erklæring fra Kommissionen (EUT L 156, s. 17) — fortolkning af artikel 2, nr. 14, og artikel 15a i Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EFT L 257, s. 26), som ændret ved direktiv 2003/35/EF — national lovgivning, som tillader lokale foreninger, der arbejder uden vinding for øje, at deltage i den procedure, der går forud for meddelelse af tilladelse til miljøfarlig virksomhed, men som betinger disse foreningers ret til at appellere domme og afgørelser om tilladelse af, at de i henhold til deres vedtægter har til formål at varetage miljøbeskyttelsesinteresser, at de har drevet virksomhed i mindst tre år, og at de har minimum 2 000 medlemmer.

Konklusion

- 1) Den berørte offentlighed som omhandlet i artikel 1, stk. 2, og artikel 10a i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003, samt i artikel 2, nr. 14), og artikel 15a i Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, som ændret ved direktiv 2003/35, hvilke bestemmelser er gengivet i artikel 2, nr. 15) og 16), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, skal kunne anfægte den afgørelse, hvorved et organ, der henhører under en medlemsstats domstolsorganisation, har taget stilling til en ansøgning om tilladelse til at gennemføre et projekt, uanset hvilken rolle den har kunnet spille ved behandlingen af ansøgningen ved at deltage i proceduren for det nævnte organ og ved i den anledning at gøre sine synspunkter gældende.
- 2) Artikel 10a i direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 2003/35, og artikel 15a i direktiv 96/61, som ændret ved direktiv 2003/35, hvilken sidstnævnte bestemmelse er blevet gengivet i artikel 16 i direktiv 2008/1, er til hinder for en bestemmelse i en national lovgivning, der forbeholder miljøbeskyttelsesforeninger,

der har mindst 2 000 medlemmer, retten til at anfægte en afgørelse vedrørende en aktivitet, der falder ind under anvendelsesområdet for henholdsvis direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 2003/35, og direktiv 96/61, som ændret ved direktiv 2003/35.

(¹) EUT C 69 af 21.3.2009.

Domstolens kendelse af 22. januar 2010 — Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-43/09 P) (¹)

(Appel — Kommissionens beslutning om nedsættelse af den finansielle støtte ydet af Samhørighedsfonden til projektet vedrørende Athens nye internationale lufthavn i Spata — annullationssøgsmål — princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet — appellen skal delvist afvises og delvist forkastes)

(2010/C 134/19)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Den Helleniske Republik (ved C. Meïdanis og M. Tassopoulou, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou et B. Conte, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 19. december 2008 i sag T-404/05, Grækenland mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af Kommissionens beslutning E(2005) 3243 af 1. september 2005 om nedsættelse af den finansielle støtte ydet af Samhørighedsfonden til projekt nr. 95/09/65/040 vedrørende Athens nye internationale lufthavn i Spata

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 69 af 21.3.2009.

Domstolens kendelse af 29. januar 2010 — Georgios Karatzoglou mod Det Europæiske Genopbygningsagentur (AER) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, indtrådt i AER's rettigheder

(Sag C-68/09 P) (¹)

(Appel — procesreglementets artikel 119 — personalesag — ansættelseskontrakt som midlertidigt ansat på ubestemt tid — opsigelse)

(2010/C 134/20)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Georgios Karatzoglou (ved dikigoros S.A. Pappas)

De andre parter i appelsagen: Det Europæiske Genopbygningsagentur (AER) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber indtrådt i AER's rettigheder (ved D. Martin og J. Currall, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 2. december 2008 i sag T-471/04, Karatzoglou mod Det Europæiske Genopbygningsagentur (AER) — hjemvisning til Retten efter ophævelse — frifindelse i et søgsmål anlagt med påstand om annullation af AER's afgørelse om opsigelse af sagsøgerens ansættelseskontrakt som midlertidigt ansat — begrundelsespligt — magtfordrejning — princippet om god forvaltningsskik

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Georgios Karatzoglou betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 4.4.2009.

Domstolens kendelse af 21. januar 2010 — Iride SpA og Iride Energia SpA mod Europa-Kommissionen(Sag C-150/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — støttens forenelighed med fællesmarkedet underkastes den betingelse, at modtageren tilbagebetaler en tidligere udbetalt ulovlig støtte — forenelighed med artikel 87, stk. 1, EF — retlig fejl — urigtig gengivelse af sagsøgernes argumentation — manglende begrundelse — appellen skal delvist afvises og delvist forkastes)

(2010/C 134/21)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Iride SpA og Iride Energia SpA (ved avvocati L. Radicati di Brozolo, M. Merola og T. Ubaldi)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved E. Righini og G. Conte, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 11. februar 2009 i sag T-25/07, Iride SpA og Iride Energia SpA, hvorved Retten frifandt Kommissionen for påstanden om annullation af Kommissionens beslutning 2006/941/EF af 8. november 2006 om Italiens påtænkte statsstøtte C 11/06 (ex N 127/05) til AEM Torino (EUT L 366, s. 62) i form af tilskud til godtgørelse af udækkelige omkostninger i energisektoren, for så vidt som beslutningen fastslår, at der er tale om en statsstøtte, samt støttens forenelighed med fællesmarkedet underkastes den betingelse, at AEM Torino tilbagebetaler en tidligere ulovlig støtte udbetalt som led i en ordning til fordel for virksomheder, der ejes af de lokale myndigheder

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Iride SpA og Iride Energia SpA betaler appelsagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 153 af 4.7.2009.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Município de Barcelos (Portugal) den 23. oktober 2009 — Município de Barcelos mod Estado português

(Sag C-408/09)

(2010/C 134/22)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Município de Barcelos

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Município de Barcelos

Sagsøgt: Estado português

Ved kendelse af 12. februar 2010 har Domstolen (Syvende Afdeling) fastslået, at den ikke har kompetence til at besvare det spørgsmål, som Município de Barcelos har forelagt.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 9. december 2009 — eDate Advertising GmbH mod X

(Sag C-509/09)

(2010/C 134/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: eDate Advertising GmbH

Sagsøgt: X

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal udtrykket »det sted, hvor skadetilføjjelsen er foregået eller vil kunne foregå« i artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾ (herefter benævnt EUAFFO), når der gennem indholdet af et internetsted vil (kunne) foregå en krænkelse af personlige rettigheder, fortolkes således,

at den forurettede kan søge et forbud nedlagt mod netstedets indehaver, uafhængigt af, i hvilken medlemsstat denne er etableret, og også ved retterne i den medlemsstat, hvorfra netstedet kan besøges,

eller

er retterne i en medlemsstat, hvor netstedets indehaver ikke er etableret, kun kompetente, såfremt det anfægtede indhold eller netstedet har en særlig tilknytning til den stat, hvor retten er beliggende (indlandstilknytning), der rækker ud over den blotte mulighed af at kunne besøge netstedet?

2) Såfremt der skal foreligge en sådan indlandstilknytning:

Efter hvilke kriterier defineres en sådan tilknytning?

Er det afgørende, om det anfægtede netsted i henhold til indehaverens bestemmelse målrettet (også) henvender sig til internetbrugere i den stat, hvor retten er beliggende, eller er det tilstrækkeligt, at de oplysninger, der kan indhentes på netstedet, objektivt har en tilknytning til den stat, hvor retten er beliggende, i den forstand, at der i denne stat, alt efter det konkrete tilfældes art, indtræffer eller vil kunne indtræffe en kollision mellem de modstridende interesser, nemlig på den ene side sagsøgerens interesse i respekt for sine personlige rettigheder og på den anden side indehaverens interesse i frit at kunne udforme sit netsted og sine artikler?

Har det betydning for konstateringen af den særlige indlandstilknytning, hvor mange gange det anfægtede netsted er besøgt fra den stat, i hvilken retten er beliggende?

3) Såfremt det for etablering af et værneting ikke er nødvendigt med en særlig indlandstilknytning, eller såfremt der allerede foreligger en indlandstilknytning, når de anfægtede informationer objektivt har en tilknytning til den stat, hvor retten er beliggende, i den forstand, at der i denne stat, alt efter det konkrete tilfældes art, indtræffer eller vil kunne indtræffe en kollision mellem de modstridende interesser, særligt på grund af indholdet af det pågældende netsted, og indlandstilknytning ikke er afhængig af, hvor mange gange det anfægtede netsted er besøgt fra den stat, i hvilken retten er beliggende:

Skal artikel 3, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (herefter benævnt e-handelsdirektivet) da fortolkes således,

at disse bestemmelser har en kollisionsretlig karakter i den forstand, at de også fortrænger de nationale kollisionsnormer på det civilretlige område, og det alene er retten i oprindelseslandet, der finder anvendelse,

eller

er disse bestemmelser et korrektiv på materielretligt niveau, som sagligt ændrer indholdet af det materielretlige resultat, som følger af det nationale retssystems fastlæggelse af den anvendelige ret ud fra de nationale kollisionsnormer, og som reduceres til at passe til oprindelseslandets krav?

Såfremt e-handelsdirektivets artikel 3, stk. 1 og 2, har kollisionsretlig karakter:

Foreskrives det i de anførte bestemmelser, at det kun er den materielle ret i oprindelseslandet, der skal anvendes, eller gælder dette også oprindelseslandets kollisionsnormer med den følge, at en henvisning fra retten i oprindelseslandet til retten i bestemmelseslandet fortsat er mulig

(¹) EFT L 12, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Trani (Italien) den 13. januar 2010 — Vito Cosimo Damiano mod Poste Italiane SpA

(Sag C-20/10)

(2010/C 134/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Trani

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vito Cosimo Damiano

Sagsøgt: Poste Italiane SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er § 8, stk. 3, i den rammeaftale, der er gennemført ved direktiv 1999/70/EF ⁽¹⁾ til hinder for en national bestemmelse (såsom artikel 2, stk. 1a, i lovdekret nr. 368/2001), som med henblik på gennemførelse af Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, i national ret, indførte et »undtagelsestilfælde« for så vidt angår tidsbegrænset ansættelse af arbejdstagere i SpA Poste Italiane?
- 2) Er det tilstrækkeligt til at begrunde en reformatio in pejus ved den nævnte regel om tidsbegrænset ansættelse og til ikke at blive omfattet af forbuddet i rammeaftalens § 8, stk. 3, som gennemført ved direktiv 1999/70/EF, at lovgiver forfølger et hvilket som helst formål, når blot der er tale om et andet formål end gennemførelsen af direktivet, eller skal et sådant formål ikke alene nyde mindst samme beskyttelse som det formål, der er knyttet sanktioner til, men tillige være udtrykkeligt »angivet«?
- 3) Er rammeaftalens § 3, stk. 1, som gennemført ved direktiv 1999/70/EF, til hinder for en national bestemmelse (såsom artikel 2, stk. 1a, i lovdekret nr. 368/2001) som med henblik på gennemførelse af Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, som i national ret indførte et »undtagelsestilfælde« for så vidt angår tidsbegrænset ansættelse af arbejdstagere i SpA Poste Italiane?
- 4) Er det grundlæggende princip om forbud mod forskelsbehandling og ligebehandlingsprincippet til hinder for en national bestemmelse (såsom artikel 2, stk. 1a, i lovdekret nr. 368/2001) som med henblik på gennemførelse af Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, i national ret indførte et »undtagelsestilfælde«, som stiller ansatte i Poste Italiane ringere, ikke kun i forhold til dette selskab, men også i forhold til andre virksomheder i samme eller andre sektorer?
- 5) Er artikel 82, stk. 1, EF, og artikel 86, stk. 1 og 2, EF til hinder for en national bestemmelse (såsom artikel 2, stk. 1a, i lovdekret nr. 368/2001), som med henblik på gennemførelse af Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999, om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, som indfører en »undtagelse«, der udelukkende er til fordel for Poste Italiane SpA (en rent offentligt ejet virksomhed), som kan medføre en risiko for misbrug af dominerende stilling?

- 6) Såfremt de forudgående spørgsmål besvares bekræftende, er den nationale ret da forpligtet til at undlade at anvende (eller ikke at anvende) de nationale regler, som strider mod fællesskabsretten?

⁽¹⁾ EFT L 175, s. 43.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd de Prešov (Den Slovakiske Republik) den 9. februar 2010 — POHOTOVOŠŤ s.r.o. mod Iveta Korčková

(Sag C-76/10)

(2010/C 134/25)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Krajský súd de Prešov

Parter i hovedsagen

Sagsøger: POHOTOVOŠŤ s.r.o.

Sagsøgt: Iveta Korčková

Præjudicielle spørgsmål**1) Første præjudicielle spørgsmål**

- a) Er det af afgørende betydning, at forbrugerne får oplysninger om de årlige omkostninger i procent (herefter »ÅOP«), således forstået, at manglende oplysning herom i kontrakten indebærer, at omkostningerne til forbrugerkredit ikke kan anses for gennemskuelige, tilstrækkelig klare og forståelige?
- b) Indebærer rækkevidden af den forbrugerbeskyttelse, som fremgår af Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, at prisen også kan anses for et urimeligt kontraktvilkår i en forbrugerkreditaftale, for så vidt som den ikke er tilstrækkelig gennemskuelig og forståelig, når aftalen ikke indeholder oplysninger om de samlede omkostninger for forbrugerkredit udtrykt i procentpoints, og omkostningerne [ved kreditten] udelukkende er angivet i et pengebeløb, som består af flere tillægsmkostninger, som dels fremgår af aftalen og dels af de generelle kontraktvilkår?

2) Andet præjudicielle spørgsmål

- a) Skal Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler fortolkes således, at en national ret, der skal træffe afgørelse om en begæring om tvangsfuldbyrdelse af en endelig voldgiftsafgørelse i en sag, hvor forbrugeren udeblev, i tilfælde, hvor retten har det i så henseende fornødne kendskab til de retlige og faktiske omstændigheder, ex officio skal prøve, om en sanktion, som fremgår af den kreditaftale, som långiver har indgået med forbrugeren, er forholdsmæssig, når en sådan vurdering ifølge de nationale processuelle bestemmelser kan foretages i et lignende søgsmål, der er anlagt i medfør af national ret?
- b) Såfremt der er tale om en uforholdsmæssig sanktion i tilfælde, hvor forbrugeren ikke opfylder sine forpligtelser, tilkommer det da denne ret at træffe alle nødvendige foranstaltninger, der følger af national ret med henblik på at sikre, at forbrugeren ikke er bundet af denne sanktion?
- c) Kan en sanktion, der svarer til en procentsats på 0,25 pr. dag, eller 91,25 pr. år, af det udestående kreditbeløb anses for urimelig med den begrundelse, at den er uforholdsmæssig?

3) Tredje præjudicielle spørgsmål

Indebærer den forbrugerbeskyttelse, som er omfattet af anvendelsesområdet for Unionens retsforskrifter (Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 23.4.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF) om forbrugerkreditaftaler, at den nationale ret, når de bestemmelser, som er vedtaget til beskyttelse af forbrugerne, er omgået i forbindelse med en forbrugerkreditaftale, og hvis der på baggrund af denne aftale allerede er anmodet om tvangsfuldbyrdelse af en voldgiftsafgørelse, kan udsætte tvangsfuldbyrdelsen eller give tilladelse til, at der foretages tvangsfuldbyrdelse for kreditors regning, men dog kun op til et beløb, der svarer til den del af den ydede kredit, som ikke er blevet tilbagebetalt, såfremt det i henhold til nationale bestemmelser er muligt at efterprøve denne voldgiftsafgørelse, og såfremt retten har det fornødne kendskab til de faktiske og retlige omstændigheder?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 12. februar 2010 — Telefónica Móviles España S.A. mod Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)

(Sag C-85/10)

(2010/C 134/26)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Telefónica Móviles España S.A.

Sagsøgt: Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester⁽¹⁾ [...] og navnlig kravene om at sikre optimal udnyttelse af knappe ressourcer og styrke nyskabende tjenester, fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, som afkobler gebyrbeløbet på denne type ressourcer (afgift for brug af radiospektret) fra det særlige formål, der tidligere udtrykkeligt henvistes til (finansiering af forskning og uddannelse på teleområdet samt opfyldelse af public serviceforpligtelserne), uden at henvise til et andet særligt formål?
- 2) Er artikel 11, stk. 2, i direktiv 97/13/EF, og navnlig kravene om at sikre optimal udnyttelse af knappe ressourcer og styrke nyskabende tjenester, til hinder for en national regulering, som uden klar begrundelse og i væsentligt omfang øger afgiftsbeløbet for det digitale DCS-1800-system, samtidig med at beløbet fastholdes for analoge systemer af første generation som TACS?

⁽¹⁾ EFT L 117, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 17. februar 2010 — Finanzamt Essen-NordOst mod GFKL Financial Services AG

(Sag C-93/10)

(2010/C 134/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Essen-NordOst

Sagsøgt: GFKL Financial Services AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Vedrørende fortolkning af artikel 2, nr. 1), og artikel 4 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (⁽¹⁾): Foreligger der ved salg (køb) af nødlidende fordringer som følge af, at køberen af fordringen overtager inddrivelsen af fordringen og tabsrisikoen, ligeledes en ydelse mod vederlag og en økonomisk aktivitet hos køberen, i det tilfælde, at købsprisen

— ikke fastsættes efter fordringernes pålydende værdi med et aftalt fast nedslag som kompensation for, at køberen overtager inddrivelsen af fordringen og tabsrisikoen, men derimod

— tager udgangspunkt i den anslåede tabsrisiko for den enkelte fordring og kun tillægger inddrivelsen af fordringen en underordnet betydning i forhold til nedsættelsen for tabsrisikoen?

- 2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende spørges vedrørende fortolkningen af artikel 13, punkt B, litra d), nr. 2) og 3), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter:

- a) Er køberen af fordragens overtagelse af tabsrisikoen gennem købet af nødlidende fordringer til en købspris, der ligger væsentlig under fordragernes pålydende værdi, afgiftsfri som en anden form for sikkerhedsstillelse eller garantistillelse?

- b) Såfremt der foreligger en afgiftsfri overtagelse af tabsrisikoen, spørges: Er inddrivelsen af fordringen afgiftsfri som del af en samlet ydelse eller som en sekundær ydelse, eller afgiftspligtig som en selvstændig ydelse?

- 3) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares bekræftende, og der ikke foreligger en afgiftsfri ydelse, spørges vedrørende fortolkningen af artikel 11, punkt A, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter: Skal vederlaget for den afgiftspligtige ydelse fastsættes på grundlag af de af parterne skønnede inddrivelsesomkostninger, eller på grundlag af de faktiske inddrivelsesomkostninger?

(¹) EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberste Berufungs- und Disziplarkommission (Østrig) den 23. februar 2010 — Gentcho Pavlov og Gregor Famira mod Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien

(Sag C-101/10)

(2010/C 134/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberste Berufungs- und Disziplarkommission

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gentcho Pavlov og Gregor Famira

Sagsøgt: Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skulle artikel 38, stk. 1, i Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side (⁽¹⁾) i tiden fra den 2. januar 2004 til den 31. december 2006 anvendes direkte under en sag om optagelse af en bulgarsk statsborger på listen over advokatfuldmægtige?

Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende:

2) Var artikel 38, stk. 1, i Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side til hinder for anvendelse af § 30, stk. 1 og stk. 5, i den østrigske Rechtsanwaltsordnung, hvorefter bl.a. godtgørelse af østrigsk statsborgerskab eller statsborgerskab, der må sidestilles hermed, er en forudsætning for den den 2. januar 2004 indgivne begæring fra en bulgarsk statsborger, der er ansat hos en østrigsk advokat, om optagelse på den østrigske liste over advokatfuldmægtige samt om meddelelse af fuldmagtsbevis i henhold til § 15, stk. 3, i den østrigske Rechtsanwaltsordnung, og til hinder for afslaget på begæringen, som uanset at de øvrige betingelser er opfyldt, og der er meddelt etablerings- og arbejdstilladelse i Østrig, alene er begrundet i nationalitet?

(¹) EFT L 358 af 31.12.1994, s. 3.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Ireland (Irland) den 24. februar 2010 — Patrick Kelly mod National University of Ireland

(Sag C-104/10)

(2010/C 134/29)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Patrick Kelly

Sagsøgt: National University of Ireland

Præjudicielle spørgsmål

1) Berettiger artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 97/80/EF (¹) en ansøger til en erhvervsuddannelse, der mener, at han eller hun er blevet nægtet adgang til erhvervsuddannelse, fordi princippet om ligebehandling var blevet tilsidesat i forhold til ham eller hende, til oplysninger om de respektive kvalifikationer hos de andre ansøgere til den pågældende uddan-

nelse, og navnlig de ansøgere, der ikke blev nægtet adgang til erhvervsuddannelse, således at ansøgeren »over for en domstol eller en anden kompetent myndighed [kan fremføre] faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der har været tale om direkte eller indirekte forskelsbehandling«?

2) Berettiger artikel 4 i Rådets direktiv 76/207/EØF (²) en ansøger til en erhvervsuddannelse, der mener, at han eller hun er blevet nægtet adgang til erhvervsuddannelse »på grundlag af de samme kriterier« og forskelsbehandlet »på grund af køn« med hensyn til adgang til erhvervsuddannelse, til oplysninger, som uddannelsesudbyderen er i besiddelse af om de respektive kvalifikationer hos de andre ansøgere til den pågældende uddannelse, og navnlig de ansøgere, der ikke blev nægtet adgang til uddannelsen?

3) Berettiger artikel 3 i Rådets direktiv 2002/73/EF (³), der forbyder »direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn« i forbindelse med »adgang« til erhvervsuddannelse, en ansøger til erhvervsuddannelse, som hævder at være blevet forskelsbehandlet »på grund af køn« med hensyn til adgang til erhvervsuddannelse, til oplysninger, som uddannelsesudbyderen er i besiddelse af om de respektive kvalifikationer hos de andre ansøgere til den pågældende uddannelse, og navnlig de ansøgere, der ikke blev nægtet adgang til erhvervsuddannelse?

4) Kan karakteren af forpligtelsen i henhold til 267, stk. 3, TEUF være forskellig i en medlemsstat med et retssystem med forhandlingsmaksime (i modsætning til officialmaksime), og i bekræftende fald, i hvilke henseender?

5) Kan en berettigelse til oplysninger i henhold til de ovennævnte direktiver blive berørt af anvendelsen af nationale eller fællesskabslove vedrørende fortrolighed?

(¹) Rådets direktiv 97/80/EF af 15.12.1997 om bevisbyrden i forbindelse med forskelsbehandling på grundlag af køn, EFT L 14, s. 6.

(²) Rådets direktiv 76/207/EØF af 9.2.1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår, EFT L 39, s. 40.

(³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23.9.2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EØS-relevant tekst), EFT L 269, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 25. februar 2010 — Enel Maritsa Iztok 3 mod Direktøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration« under centraladministrationen ved Det Nationale Agentur for Indtægter

(Sag C-107/10)

(2010/C 134/30)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Enel Maritsa Iztok 3

Sagsøgt: Direktøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration« under centraladministrationen ved Det Nationale Agentur for Indtægter

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 18, stk. 4, i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾, og artikel 183, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽²⁾ fortolkes således, at de under omstændigheder som i denne sag tillader,

1) at fristen for tilbagebetaling af merværdiafgift på grund af en lovændring med henblik på bekæmpelse af afgiftsunddragelse forlænges indtil den dag, hvor der udstedes en skattekontrolafgørelse, fordi der inden 45 dage efter momsangivelsens indgivelse er indledt en skattekontrol hos den pågældende, uden at der for dette tidsrum skal svares renter af det beløb, der ligger til grund for tilbagebetalingen, når samtidigt følgende omstændigheder foreligger:

a) Før lovændringen var den lovbestemte frist på 45 dage udløbet, og renterne af det beløb, der skulle

tilbagebetales, var begyndt at løbe uden hensyn til, at der var indledt en skattekontrol,

b) ved kontrollen blev det konstateret, at det angivne afgiftsbeløb til tilbagebetaling var korrekt,

c) den eneste retlige mulighed, den afgiftspligtige har, for at forkorte denne frist, består i en sikkerhedsstillelse i form af penge, statsobligationer eller en ubetinget og uigenkaldelig bankgaranti for et bestemt tidsrum med et beløb, der svarer til det beløb, der skal tilbagebetales?

2) at der kan fastsættes en frist for momstilbagebetaling på 45 dage regnet fra dagen for momsangivelsens indgivelse såvel som den retlige mulighed af at afbryde den og i det følgende også at forlænge den derved, at der inden for denne frist indledes en skattekontrol, når afgiftsperioden for denne afgift er en måned?

3) at der sker en tilbagebetaling af merværdiafgift ved en skattekontrolafgørelse på den måde, at det beløb, der skal tilbagebetales, modregnes med merværdiafgiftstilsvaret, der er fastsat i samme afgørelse sammen med andre former for skattegæld og statslige fordringer for forskellige afgiftsperioder samt renter af disse beløb, såfremt rigtigheden af de opgjorte tilbagebetalingsbeløb er fastslået, og der samtidig foreligger følgende omstændigheder:

a) Under skattekontrolproceduren er der ikke gennemført nogen foreløbig sikring af fremtidige fordringer til staten, der måtte være konstateret under proceduren til fastsættelse af skattekontrolafgørelsen,

b) modregning med statens fordringer er ikke i nogen national lov hjemlet som middel til tvangsfuldbørligelse eller som sikrende foranstaltning,

c) fristerne for anfægtelse af og frivillig indbetaling af de modregnede hovedbeløb og renter er ikke udløbet, fordi disse er blevet fastsat i den samme skattekontrolafgørelse, og en del af beløbene er endvidere blevet anfægtet ad rettens vej?

- 4) at staten, når rigtigheden af det i afgiftsangivelsen opførte afgiftsbeløb til tilbagebetalinger blevet konstateret, på den dag, hvor skattekontrolafgørelsen udstedes, foretager en modregning med en i afgørelsen fastslået skattegæld fra perioder forud for angivelsen, såvel som med renter af disse beløb, i stedet for på dagen for afgiftsangivelsen, hvorved staten under fristen for beløbs tilbagebetaling ikke skal betale renter, men opkræver renter af de modregnede afgifts- og skattebeløb fra angivelsens indgivelse, indtil skattekontrolafgørelsen udstedes?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Ordinario di Venezia (Italien) den 26. februar 2010 — Ivana Scattolon mod Ministero dell'Università e della Ricerca

(Sag C-108/10)

(2010/C 134/31)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Ordinario di Venezia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ivana Scattolon

Sagsøgt: Ministero dell'Università e della Ricerca

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Rådets direktiv 77/187/EØF ⁽¹⁾ og/eller Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 ⁽²⁾ eller andre anvendelige fællesskabsregler fortolkes således, at fællesskabsreglerne kan finde anvendelse i en situation, der indebærer overførsel af rengørings- og vedligeholdelsespersonale ved statsskoler fra lokale offentlige myndigheder (kommuner og amter) til staten i tilfælde, hvor overførslen ikke blot har medført overtagelse af aktiviteterne og ansættelsesforholdet for alt personalet (pedeller) men også overtagelse af entrepriseaftaler indgået med private virksomheder til opnåelse af de pågældende tjenesteydelser?
- 2) Skal kontinuiteten i ansættelsesforholdet, jf. artikel 3, stk. 1, første afsnit, i Rådets direktiv 77/187/EØF (som sammen med Rådets direktiv 98/50/EF ⁽³⁾ resulterede i Rådets direktiv 2001/23/EF), fortolkes således, at en kvantificering af de økonomiske ydelser, som hos erhververen er knyttet til anci-

enniteten, tager højde for alle arbejdsårene for det overførte personale — også de år, hvor personalet var ansat hos overdrageren?

- 3) Skal artikel 3 i Rådets direktiv 77/187/EØF og/eller Rådets direktiv 98/50/EF af 29. juni 1998 samt Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 fortolkes således, at de rettigheder, som arbejdstageren bevarer i forhold til erhververen, også omfatter fordele, som han har erhvervet i forhold til overdrageren, såsom anciennitet, når der hertil er knyttet rettigheder af økonomisk art som følge af den kollektive overenskomst, der gælder for overdrageren?

- 4) Skal de generelle principper i den gældende fællesskabsret om retssikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning, ligestilling af sagens parter, effektiv retsbeskyttelse, retten til en uafhængig domstol og mere generelt til en retfærdig rettergang, som garanteres ved artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (som ændret ved Lissabontraktatens artikel 1, stk. 8, og hvortil artikel 46 i traktaten om Den Europæiske Union henviser) — sammenholdt med artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og med artikel 46, 47 og 52, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, proklameret i Nice den 7. december 2000, som gennemført ved Lissabontraktaten — fortolkes således, at principperne er til hinder for, at den italienske stat efter et betragteligt tidsrum (5 år) indfører en autoritativ fortolkningsregel, der afviger fra den ordlyd, der skal fortolkes, og som strider mod den faste og konsoliderede fortolkning fra det organ, der har til opgave at sikre en ensartet fortolkning af loven, en regel som endvidere har betydning ved afgørelsen af tvister, hvor den italienske stat optræder som part?

⁽¹⁾ EFT L 61, s. 26.

⁽²⁾ EFT L 82, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 201, s. 88.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 2. marts 2010 — Zuckerfabrik Jülich AG mod Hauptzollamt Aachen

(Sag C-113/10)

(2010/C 134/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zuckerfabrik Jülich AG

Sagsøgt: Hauptzollamt Aachen

Præjudicielt spørgsmål

Er Kommissionens forordning (EF) nr. 1193/2009 af 3. november 2009 om berigtigelse af forordning (EF) nr. 1762/2003, (EF) nr. 1775/2004, (EF) nr. 1686/2005 og (EF) nr. 164/2007 og om fastsættelse af produktionsafgifterne i sukkersektoren for produktionsåret 2002/03, 2003/04, 2004/05, 2005/06 ⁽¹⁾ gyldig?

⁽¹⁾ EUT L 321, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 3. marts 2010 — Belpolis Benelux SA mod Belgische Staat

(Sag C-114/10)

(2010/C 134/33)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Belpolis Benelux SA

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

1) Er fællesskabsretten, særligt princippet om den frie udveksling af tjenesteydelser i henhold til artikel 56 TEUF, til hinder for en regel som den, der er indeholdt i artikel 1 og artikel 1a i Koninklijk Besluit nr. 20 af 20. juli 1970, hvorefter den reducerede momssats for bygge- og anlægsarbejder (6 %) kun finder anvendelse, når tjenesteyderen i medfør af artikel 400 og 401 i Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992 er registreret som entreprenør i Belgien?

2) Tilsidesætter den i artikel 1 og artikel 1a i Koninklijk Besluit nr. 20 af 20. juli 1970 indeholdte regel, hvorefter den reducerede momssats for bygge- og anlægsarbejder (6 %) kun finder anvendelse, når tjenesteyderen i medfør af artikel 400 og 401 i Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992 er registreret som entreprenør i Belgien, princippet om afgiftsneutralitet og/eller det generelle fællesskabsretlige ligebehandlingsprincip?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Bíróság (Ungarn) den 3. marts 2010 — Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. »fa« mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Sag C-115/10)

(2010/C 134/34)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. »fa«

Sagsøgt: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Præjudicielle spørgsmål

1) Kan betingelserne for EF-støtte inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik (EUGFL) være forskellige fra betingelserne for supplerende national støtte, dvs. kan der for supplerende national støtte fastsættes andre og strengere regler end dem, der regulerer støtte finansieret af EUGFL?

2) Kan anvendelsesområdet hvad angår støttemodtagerne fastsat i artikel 1, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 ⁽¹⁾ og artikel 10, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1259/1999 ⁽²⁾ fortolkes således, at der ud fra et subjektivt synspunkt kun foreligger to betingelser for støtte: støtteberettigede er a) en gruppe landbrugsproducenter (en enkelt landbrugsproducent), b) hvis bedrift befinder sig på Fællesskabets geografiske område?

- 3) Kan ovennævnte forordninger fortolkes således, at en landbrugsproducent, hvis bedrift befinder sig på Fællesskabets geografiske område, men som ønsker at opgive sin virksomhed i fremtiden (efter anvendelsen af støtten), ikke er støtteberettiget?
- 4) Hvorledes skal den retlige ordning som er indført i national lovgivning fortolkes ifølge de to ovennævnte forordninger?
- 5) Omfatter den retlige ordning, som er indført i national ret en retlig ordning, der er forbundet med landbrugsproducentens (eller gruppen af landbrugsproducenters) eventuelle opgivelse af virksomheden? Ungarsk ret fastsætter forskellige retlige ordninger for årsagerne til opgivelse (betalingsstandsning, konkurs og likvidation).
- 6) Kan betingelserne for at ansøge om en generel (EF-)arealbetaling reguleres særskilt og helt uafhængigt af betingelserne for at anmode om en supplerende national støtte? Hvilken forbindelse er der (kan der være) mellem begge støttetypers principper, opbygning og formål?
- 7) Kan en gruppe (eller en individuel producent), som i øvrigt opfylder betingelserne for generel EF-arealbetaling, udelukkes fra den supplerende nationale støtte?
- 8) Omfatter anvendelsesområdet for forordning nr. 1259/1999 i henhold til dens artikel 1 ligeledes supplerende national støtte under hensyn til, at den del, der kun delvis finansieres af EUGFL, finansieres ved hjælp af den supplerende nationale støtte?
- 9) Er en landbrugsproducent, hvis bedrift, der fungerer lovligt og effektivt, befinder sig på Fællesskabets geografiske område, berettiget til at modtage supplerende national støtte?
- 10) Såfremt national ret indeholder særlige bestemmelser for fremgangsmåden ved afvikling af handelselskaber, har disse bestemmelser da betydning i forhold til EF-støtten (og den nationale støtte, som er forbundet hermed)?
- 11) Skal EF-lovgivningen og den nationale lovgivning om den fælles landbrugspolitik funktion fortolkes således, at de skal skabe en samlet retsorden, som kan fortolkes ensartet, og som fungerer på grundlag af identiske principper og betingelser?
- 12) Kan det anvendelsesområde, som er fastlagt ved artikel 1, stk. 4, i forordning nr. 3508/92 og artikel 10, litra a), i forordning nr. 1259/1999, fortolkes således, at såvel land-

brugsproducentens hensigt til at opgive sin virksomhed i fremtiden som den retlige ordning, der er resultatet heraf, er fuldstændig uden relevans?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27.11.1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 355, s. 1).

(²) Rådets forordning (EF) nr. 1259/1999 af 17.5.1999 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte (EFT L 160, s. 113).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 4. marts 2010
— Frisdranken Industrie Winters BV mod Reb Bull GmbH**

(Sag C-119/10)

(2010/C 134/35)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Frisdranken Industrie Winters BV

Sagsøgt: Reb Bull GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Skal den rene »påfyldning« af emballager, der er forsynet med et tegn [...] [bl.a. ordmærket Bullfighter, Pittbull, Red Horn, senere ændret til Long Horn, og Live Wire] anses for brug af dette tegn i forbindelse med handel i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i varemærkedirektivets artikel 5 (¹), også selv om påfyldningen foretages som en tjenesteydelse, som leveres til en tredje mand og på dennes anmodning med henblik på at adskille varen fra ordregiverens varer?
- b) Er det ved besvarelsen af spørgsmål 1) a. af betydning, at der eventuelt er tale om en overtrædelse som omhandlet i varemærkedirektivets artikel 5, stk. 1, litra a) eller b)?

- 2) Såfremt spørgsmål 1) a. besvares bekræftende, kan brugen af tegnet da også forbydes i henhold til varemærkedirektivets artikel 5 i Benelux-området, såfremt de varer, som er forsynet med tegnet, udelukkende er bestemt til eksport til stater uden for (a) Benelux-området, eller (b) Den Europæiske Union, og de inden for det pågældende område — bortset fra i den virksomhed, der har påfyldt varerne — ikke kan bemærkes af offentligheden?
- 3) Såfremt spørgsmål 2) (a. eller b.) besvares bekræftende, hvilket kriterium skal da anvendes ved vurderingen af, om der foreligger en krænkelse af varemærket: skal kriteriet være en (almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet) forbrugers opfattelse i Benelux-landene (eller i Den Europæiske Union) — som i det foreliggende tilfælde udelukkende kan defineres fiktivt eller abstrakt — eller skal der anvendes et andet kriterium i det foreliggende tilfælde, f.eks. forbrugernes opfattelse i det land, som varerne eksporteres til?

⁽¹⁾ Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1).

Sag anlagt den 5. marts 2010 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-121/10)

(2010/C 134/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci, L. Flynn, A. Stobiecka-Kuik og K. Walkerová, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2009/1017/EU af 22. december 2009 om Republikken Ungarns myndigheders ydelse af statsstøtte til køb af landbrugsjord mellem den 1. januar 2010 og den 31. december 2013 ⁽¹⁾ annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved at vedtage den anfægtede afgørelse har Rådet ophævet Kommissionens beslutning, som følger af forslaget om passende foranstaltninger i punkt 196 i rammebestemmelserne for landbrug fra 2007 og af Ungarns ubetingede tilslutning til forslaget, hvorved Ungarn er tvunget til at bringe to eksisterende støtteordninger til køb af landbrugsjord til ophør senest den 31. december 2009. Under påberåbelse af at der forelå særlige omstændigheder gav Rådet tilladelse til, at Ungarn opretholdt disse ordninger indtil rammebestemmelserne for landbrug fra 2007 udløb den 31. december 2013. De af Rådet fremførte omstændigheder som begrundelse for afgørelsen er af indlysende grunde ikke omstændigheder af en sådan karakter, at de kan begrunde den trufne afgørelse og tager ikke hensyn til Kommissionens beslutning med hensyn til denne ordning.

Til støtte for annullationspåstanden har Kommissionen fremført fire anbringender:

- a) For det første er Kommissionen af den opfattelse, at Rådet ikke har kompetence til at handle i medfør af artikel 108, stk. 2, tredje afsnit, TEUF, fordi den støtte, som Rådet godkendte, var en eksisterende støtte, som Ungarn havde forpligtet sig til at afskaffe ved udgangen af 2009, da Ungarn godkendte de passende foranstaltninger, som Kommissionen havde foreslået.
- b) For det andet har Rådet misbrugt sine beføjelser, idet Rådet forsøgte at ophæve Kommissionens afgørelse om, at støtteforanstaltningerne, som Ungarn frit kunne opretholde indtil udgangen af 2009, men ikke derefter, kunne opretholdes indtil 2013.
- c) Med sit tredje anbringende gør Kommissionen gældende, at den anfægtede afgørelse er vedtaget i strid med princippet om loyalt samarbejde, som gælder for medlemsstater og også institutionerne imellem. Rådet har med sin afgørelse fritaget Ungarn fra medlemsstatens samarbejdsforpligtelse med Kommissionen i forbindelse med de passende foranstaltninger, som denne medlemsstat har godkendt, vedrørende eksisterende støtte til køb af landbrugsjord inden for rammerne af samarbejdet i henhold til artikel 108, stk. 1, TEUF.
- d) Med sit sidste anbringende gør Kommissionen gældende, at Rådet har anlagt et åbenbart fejlslået for så vidt, at Rådet fandt, at der forelå særlige omstændigheder, der kunne begrunde vedtagelsen af den godkendte foranstaltning.

⁽¹⁾ EUT L 348, s. 55.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 10. marts 2010 — FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA mod Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

(Sag C-126/10)

(2010/C 134/37)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA

Sagsøgt: Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

Intervenient:Ministério Público

Præjudicielle spørgsmål

- a) Hvori består betydningen og rækkevidden af artikel 11, stk. 1, litra a), i direktiv 90/434/EØF⁽¹⁾ af 23. juli 1990, herunder navnlig hvori består indholdet af begrebet »forsvarlige økonomiske betragtninger« og begrebet »omstrukturering eller rationalisering af aktiviteterne« i de selskaber, der deltager i transaktionen, som er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 90/434/EØF?
- b) Er det af skattemyndighederne anvendte kriterium — hvorefter der ikke foreligger væsentlige økonomiske betragtninger, der kan begrunde det overtagende selskabs ansøgning om overførsel af skattemæssige underskud fra det overtagne selskab, hvorfor skattemyndighederne fandt, at det fra det overtagende selskabs synspunkt ikke var nogen åbenbar økonomisk interesse i overførslen, henset til, at det overtagne selskab ikke udøvede nogen virksomhed som holdingselskab og ikke rådede over finansielle andele og derfor blot ville overføre betydelige underskud, selv om fusionen kunne have en positiv virkning med hensyn til koncernens omkostningsstruktur — foreneligt med ovennævnte fællesskabsforskrift?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/434/EØF af 23.7.1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater (EFT L 225, s. 1)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvoulío tis Epikrateias (Grækenland) den 11. marts 2010 — Naftiliaki Etaireia Thasou A.E. mod Ypourgos Emborikis Naftilias

(Sag C-128/10)

(2010/C 134/38)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulío tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Naftiliaki Etaireia Thasou A.E.

Sagsøgt: Ypourgos Emborikis Naftilias

Præjudicielt spørgsmål

Tillader bestemmelserne i artikel 1, 2 og 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) (EFT L 364, s. 7), når de fortolkes i overensstemmelse med princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, at der fastsættes nationale regler om, at skibsredere kun efter forudgående administrativ godkendelse må levere tjenesteydelser inden for cabotagesejlads, når: a) godkendelsesordningen har til formål at kontrollere, om de sejlplaner, en reder har anmeldt, kan gennemføres, idet forholdene i en konkret havn tages i betragtning, med sikkerhed for skibet og under overholdelse af god orden i havnen, samt at kontrollere, om det skib, der skal indsættes på ruten, kan anløbe den pågældende havn uden problemer på det tidspunkt, rederen har angivet som det foretrukne tidspunkt på en konkret rute, uden at det på forhånd fastlægges ved en retsforskrift, hvilke kriterier forvaltningen skal anvende for at afgøre disse spørgsmål, især i tilfælde af, at flere redere er interesseret i at anløbe samme havn på samme tidspunkt; b) denne godkendelsesordning samtidig udgør et middel til at pålægge forpligtelser til offentlig tjeneste, idet ordningen på dette punkt udviser følgende karakteristika: i) den gælder uden undtagelse for samtlige sejlruiter, der betjener øerne, ii) de dertil kompetente myndigheder råder ved meddelelsen af godkendelsen over et meget vidt skøn hvad angår pålæggelse af forpligtelser til offentlig tjeneste, uden at det ved en retsforskrift på forhånd fastlægges, hvilke kriterier der skal anvendes ved udøvelsen af denne skønsbeføjelse, og uden at det på forhånd fastlægges, hvad indholdet er af de forpligtelser til offentlig tjeneste, der kan pålægges?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Symvuolio tis Epikrateias (Statsrådet) (Grækenland) den
11. marts 2010 — Amaltheia I Naftiki Etaireia mod
Ypourgos Emporikis Naftilias**

(Sag C-129/10)

(2010/C 134/39)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvuolio tis Epikrateias (Statsrådet)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Amaltheia I Naftiki Etaireia

Sagsøgt: Ypourgos Emporikis Naftilias (ministeren for handelsflåden)

Præjudicielt spørgsmål

Tillader bestemmelserne i artikel 1 og 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) (EFT L 364, s. 7), når de fortolkes i overensstemmelse med princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, at der fastsættes nationale regler om, at skibsredere kun efter forudgående administrativ godkendelse må levere tjenesteydelser inden for cabotagesejlads, når: a) godkendelsesordningen har til formål at kontrollere, om de sejlplaner, en reder har anmeldt, kan gennemføres, idet forholdene i en konkret havn tages i betragtning, med sikkerhed for skibet og under overholdelse af god orden i havnen, samt at kontrollere, om det skib, der skal indsættes på ruten, kan anløbe den pågældende havn uden problemer på det tidspunkt, rederen har angivet som det foretrukne tidspunkt på en konkret rute, uden at det på forhånd fastlægges ved en retsforskrift, hvilke kriterier forvaltningen skal anvende for at afgøre disse spørgsmål, især i tilfælde af, at flere redere er interesserede i at anløbe samme havn på samme tidspunkt?

**Sag anlagt den 11. marts 2010 — Europa-Parlamentet mod
Rådet for Den Europæiske Union**

(Sag C-130/10)

(2010/C 134/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved E. Perillo, K. Bradley og A. Auersperger Matić, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annulatio af Rådets forordning (EU) nr. 1286/2009 ⁽¹⁾ af 22. december 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 881/2002 ⁽²⁾ om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban
- Virkningerne af Rådets forordning (EU) nr. 1286/20 opretholdes, indtil den er blevet erstattet
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Parlamentet anser Rådets forordning (EU) nr. 1286/2009 af 22. december 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, for ugyldig af følgende grunde:

- henset til dens formål og indhold er det korrekte retsgrundlag for forordningen artikel 75 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
- subsidiært var betingelserne for at anvende artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ikke opfyldt, idet der ikke gyldigt var fremlagt et forslag, og Rådet ikke tidligere havde vedtaget en beslutning i henhold til kapitel 2 i afsnit V i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

Hvis Domstolen erklærer den anfægtede forordning for ugyldig, foreslår Parlamentet dog, at Domstolen anvender sin skønsbeføjelse til at opretholde virkningerne af den anfægtede forordning i henhold til artikel 264, stk. 2, i TEUF, indtil den er blevet erstattet.

⁽¹⁾ EUT L 346, s. 42.

⁽²⁾ EFT L 139, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Belgien) den 15. marts 2010 — 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley og 3. Marie Joëlle Armel Halley mod Belgische Staat

(Sag C-132/10)

(2010/C 134/41)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Leuven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Olivier Paul Louis Halley
Julie Jacqueline Marthe Marie Halley
Marie Joëlle Armel Halley

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 137, stk. 1, nr. 2), i lov om arveafgifter, sammenholdt med lovens artikel 111, hvorefter forældelsesfristen for arveafgift på nominelle aktier er to år, når selskabets faktiske ledelse har sit sæde i Belgien, mens denne forældelsesfrist er ti år, når selskabets faktiske ledelse ikke har sit sæde i Belgien, forenelig med artikel 26, 49, 63 og 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte d'Appello di Torino (Italien) den 15. marts 2010 — SCF — Consorzio Fonografici mod Marco Del Corso

(Sag C-135/10)

(2010/C 134/42)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte d'Appello di Torino

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SCF — Consorzio Fonografici

Sagsøgt: Marco Del Corso

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder romkonventionen om forbundne rettigheder af 26. oktober 1961, TRIPS-aftalen (The agreement on Trade Related Aspects of Intellectual Property) og WIPO-traktaten (World Intellectual Property Organization) om fremførelser og fonogrammer (WPPT) direkte anvendelse i Fællesskabets retsorden?
- 2) Finder de nævnte internationale retskilder af ensartet karakter desuden direkte anvendelse i private forhold?
- 3) Er de forskellige begreber om »overføring til almenheden« i de nævnte konventioner de samme som i fællesskabsretten som omhandlet i direktiv 92/100/EF ⁽¹⁾ og 2001/29/EEF ⁽²⁾, og hvilken retskilde har i benægtende fald forrang?
- 4) Udgør den gratis udbredelse af fonogrammer i en privat tandlægepraksis, hvor der udøves selvstændig faglig økonomisk virksomhed, til gavn for praksissens kunder uafhængigt af deres egen viljesakt »overføring til almenheden« eller »tilrådighedsstillelse for offentligheden« i henhold til artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29/EF?
- 5) Giver nævnte aktivitet med udbredelse fonografiproducenterne ret til vederlag?

⁽¹⁾ EFT L 346, s. 61.

⁽²⁾ EFT L 167, s. 10.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 17. marts 2010 — Prism Investments B.V. mod J.A. van der Meer, i sin egenskab af kurator ved likvidationen af Arilco Holland B.V.

(Sag C-139/10)

(2010/C 134/43)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Prism Investments B.V.

Sagsøgt: J.A. van der Meer, i sin egenskab af kurator ved likvidationen af Arilco Holland B.V.

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 45 i forordning nr. 44/2001 ⁽¹⁾ til hinder for, at en ret, der skal træffe afgørelse vedrørende en appel i henhold til denne forordnings artikel 43 eller 44, afslår at erklære en retsafgørelse for eksigibel eller ophæver en afgørelse om eksigibilitet af andre grunde, som er anført mod fuldbyrdelsen af en afgørelse, der er erklæret for eksigibel, end en af de grunde, der er anført i forordningens artikel 34 og 35, og som er opstået efter vedtagelsen af denne afgørelse, som f.eks., at afgørelsen er efterkommet?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1).

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 23. februar 2010 — Latex srl mod Agenzia delle Entrate, Amministrazione dell'economia e delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-316/08) ⁽¹⁾

(2010/C 134/44)

Processprog: italiensk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 11.10.2008.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. februar 2010 — Telecom Italia SpA mod Regione autonoma della Sardegna. Procesdeltagere: Space SpA og Passamonti Srl m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo per la Sardegna, Italien)

(Sag C-290/09) ⁽¹⁾

(2010/C 134/45)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 233 af 26.9.2009.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10. februar 2010 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Schwarzbräu GmbH

(Forenede sager C-364/09 P og C-365/09 P) ⁽¹⁾

(2010/C 134/46)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾) EUT C 267 af 7.11.2009.

RET TEN

Rettens dom af 19. marts 2010 — Evropaïki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-50/05) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — EF-udbudsprocedure — levering af edb-tjenesteydelser vedrørende telematiske systemer for kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser — afslag på en bydendes bud — annullationssøgsmål — bydende konsortium — formaliteten — principperne om ligebehandling af bydende og gennemsigtighed — tildelingskriterier — principperne om god forvaltningsskik og forpligtelsen til at udvise omhu — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)

(2010/C 134/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved avocat: N. Korogiannakis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved L. Parpala og K. Kańska, derefter ved L. Parpala og E. Manhaeve og endelig ved L. Parpala, E. Manhaeve og M. Wilderspin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 18. november 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om ikke at antage et bud afgivet af et konsortium, der er sammensat af sagsøgeren og et andet selskab, i forbindelse med et udbud vedrørende levering af edb-tjenesteydelser om specifikationer, udvikling, vedligeholdelse og support af telematiske systemer for kontrol med punktafgiftspligtige varer i Det Europæiske Fællesskab i henhold til ordningen for suspension af punktafgifter, og om at tildele en anden bydende kontrakten

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2005.

Rettens dom af 19. marts 2010 — Gollnisch mod Parlamentet

(Sag T-42/06) ⁽¹⁾

(Privilegier og immuniteter — medlem af Europa-Parlamentet — afgørelse om ikke at forsvare privilegier og immuniteter — annullationssøgsmål — søgsmålsinteresse ophørt — uforholdent at træffe afgørelse — erstatningssøgsmål — kritik af Parlamentets adfærd — tilstrækkeligt kvalificeret tilside-sættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder — årsagsforbindelse)

(2010/C 134/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bruno Gollnisch (Limonest, Frankrig) (ved avocats W. de Saint Just og G. Dubois)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved H. Krück, C. Karamarcos og A. Padowska, dernæst ved H. Krück, D. Moore og A. Padowska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Europa-Parlamentets afgørelse af 13. december 2005 om ikke at beskytte Bruno Gollnisch' immunitet og privilegier, dels en påstand om erstatning for den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren har lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse om annullationspåstanden.
- 2) Erstatningspåstanden forkastes.
- 3) Europa-Parlamentet afholder sine egne omkostninger og betaler tredjedele af Bruno Gollnisch' omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

- 4) Bruno Gollnisch afholder en tredjedel af sine omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 86 af 8.4.2006.

Rettens dom af 19. marts 2010 — Bianchi mod ETF

(Sag T-338/07 P) (¹)

(Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — tidsbegrænset kontrakt — afslag på fornyelse af kontrakten — artikel 47, litra b), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte)

(2010/C 134/49)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Irène Bianchi (Torino, Italien) (ved avocat M.-A. Lucas)

Den anden part i appelsagen: Fondation européenne pour la formation (ETF) (Torino, Italien) (ved M. Dunbar, som befuldmægtiget, bistået af avocats G. Vandersanden, derefter af L. Levi)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 28. juni 2007 i sag F-38/06, Bianchi mod ETF (endnu ikke offentliggjort i Samling af Afgørelser) med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Irène Bianchi bærer sine egne omkostninger og betaler de af Fondation européenne pour la formation (ETF) afholdte omkostninger for denne instans.

(¹) EUT C 269 af 10.11.2007.

Rettens dom af 19. marts 2010 — Mirto Corporación Empresarial mod KHIM — Maglificio Barbara (Mirtillino)

(Sag T-427/07) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Mirtillino — det ældre EF-ordmærke MIRTO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 134/50)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Mirto Corporación Empresarial, SL (Madrid, Spanien) (ved avocat E. Armijo Chávarri)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved Ó. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Maglificio Barbara Srl (Busto Arsizio, Italien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 29. august 2007 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 875/2006-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Creaciones Mirto SA og Maglificio Barbara Srl

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Mirto Corporación Empresarial, SL betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

Rettens dom af 25. marts 2010 — Nestlé mod KHIM — Master Beverage Industries (Golden Eagle og Golden Eagle Deluxe)

(Forenede sager T-5/08 — T-7/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærkerne Golden Eagle og Golden Eagle Deluxe — de ældre nationale og internationale figurmærker, der gengiver et krus og kaffebønner — relativ registreringshindring — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 134/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz) (ved avocat A. von Mühlendahl)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved R. Pethke, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Master Beverage Industries Pte Ltd (Singapore, Singapore) (ved avocats N. Clarembeaux, D. Vervaeke og P. Maeyaert)

Sagens genstand

Påstand om annullation af tre afgørelser truffet af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) den 1. oktober 2007 (sagerne R 563/2006-2, R 568/2006-2 og R 1312/2006-2) vedrørende indsigelsessager mellem Société des produits Nestlé SA og Master Beverage Industries Pte Ltd.

Konklusion

- 1) Afgørelserne truffet den 1. oktober 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sagerne R 563/2006-2, R 568/2006-2 og R 1312/2006-2) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Harmoniseringskontoret og Master Beverage Industries Pte Ltd bærer deres egne sagsomkostninger og betaler Société des produits Nestlé SA's omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 64 af 8.3.2008.

Rettens dom af 24. marts 2010 — 2nine mod KHIM — Pacific Sunwear of California (nollie)

(Sag T-363/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket nollie — det ældre nationale og internationale ordmærke NOLI — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem varerne — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009))

(2010/C 134/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: 2nine Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor S. Palmer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Pacific Sunwear of California, Inc. (Anaheim, Californien, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. juni 2008 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1590/2007-2) vedrørende en indsigelsessag mellem 2nine Ltd og Pacific Sunwear of California, Inc.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) 2nine Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Harmoniseringskontoret afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 272 af 25.10.2008.

Rettens dom af 24. marts 2010 — 2nine mod KHIM — Pacific Sunwear of California (nollie)(Sag T-364/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket nollie — det ældre nationale og internationale ordmærke NOLI — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem varerne — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009))

(2010/C 134/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: 2nine Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor S. Palmer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Pacific Sunwear of California, Inc. (Anaheim, Californien, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. juni 2008 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1591/2007-2) vedrørende en indsigelsessag mellem 2nine Ltd og Pacific Sunwear of California, Inc.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) 2nine Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Harmoniseringskontoret afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 272 af 25.10.2008.

Rettens dom af 24. marts 2010 — Inter-Nett 2000 mod KHIM — Unión de Agricultores (HUNAGRO)(Sag T-423/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket HUNAGRO — det ældre EF-figurmærke UNIAGRO — delvis afslag på registrering — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 12, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 12, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 134/54)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft (Inter-Nett 2000 kft) (Mór, Ungarn) (ved avocat E. Petruska)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved P. Sipos, derefter ved P. Sipos og O. Montalto, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Unión de Agricultores, SA (El Ejido, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 22. juli 2008 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 71/2008-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Unión de Agricultores, SA og Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft (Inter-Nett 2000 kft) betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 6.12.2008.

Rettens dom af 26. marts 2010 — Proges mod Kommissionen(Sag T-577/08) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelsesaftaler — EF-udbudsprocedure — projekt vedrørende oprettelse af modeller til arealanvendelse — afvisning af tilbud fra en tilbudsgiver — annullations-søgsmål — retlig interesse — formaliteten — tildelingskriterier)

(2010/C 134/55)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Proges — Progetti di sviluppo Srl (Rom, Italien) (ved avocat M. Falcetta)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved N. Bambara og E. Manhaeve, som befuldmægtigede, bistået af avocat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 29. oktober 2008 om ikke at give sagsøgerens bud tilslag inden for rammerne af en udbudsprocedure vedrørende gennemførelse af et projekt om oprettelse af modeller til arealanvendelse samt påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Proges — Progetti di sviluppo Srl bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 21.2.2009.

Rettens dom af 24. marts 2010 — Eliza Corporation mod KHIM — Went Computing Consultancy Group (eliza)(Sag T-130/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelse — ansøgning om EF-figur-mærket, der indeholder ordet eliza — det ældre EF-ordmærke ELISE — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — afslag på registrering — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 134/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Eliza Corporation (Beverly, De Forenede Stater) (ved avocat R. Köbbing)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Went Computing Consultancy Group BV (Utrecht, Nederlandene) (ved avocat A. Meijboom)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 28. juli 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1244/2008-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Went Computing Consultancy Group BV og Eliza Corp.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Eliza Corporation bærer sine egne omkostninger og betaler de sagsomkostninger, som Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Went Computing Consultancy Group BV har afholdt.

⁽¹⁾ EUT C 153 af 4.7.2009.

Rettens kendelse af 3. marts 2010 — MarketTools mod KHIM — Optimus-Telecomunicações (ZOOMERANG)(Sag T-105/07) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelsen — uforholdende at træffe afgørelse)**

(2010/C 134/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: MarketTools, Inc. (San Francisco, De Forenede Stater) (ved advokats W. von der Osten-Sacken, A. González Hähnlein, O. Günzel og A. Wenninger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved S. Laitinen, derefter ved G. Schneider og D. Botis, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Optimus-Telecomunicações, SA (Maia, Portugal) (ved advokats T. Colaço Dias og J. Conceição Pimenta)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 25. januar 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 253/2006-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Optimus-Telecomunicações, SA og MarketTools, Inc.

Konklusion

- 1) Det er uforholdende at træffe afgørelse i sagen.
- 2) MarketTools, Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) har afholdt.
- 3) Optimus-Telecomunicações, SA bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 9.6.2007.

Rettens kendelse af 24. marts 2010 — Eriksen mod Kommissionen(Sag T-516/08) ⁽¹⁾**(Erstatningssag — konsekvenser for folkesundheden af atomulykken i Thule (Grønland) — direktiv 96/29/Euratom — Kommissionens manglende vedtagelse af foranstaltninger over for en medlemsstat — søgsmålet åbenbart ugrundet)**

(2010/C 134/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Heinz Helmuth Eriksen (Ebeltoft, Danmark) (ved advokat I. Anderson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. White og M. Patakia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Erstatningssag med påstand om erstatning af tab som følge af Kommissionens påståede manglende vedtagelse af nødvendige foranstaltninger med henblik på at forpligte Kongeriget Danmark til at vedtage love og administrative bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling (EFT L 159, s. 1), og til at anvende disse bestemmelser på de arbejdstagere, der var involveret i atomulykken i Thule (Grønland)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Heinz Helmuth Eriksen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 21.2.2009.

Rettens kendelse af 24. marts 2010 — Lind mod Kommissionen(Sag T-5/09) ⁽¹⁾

(Erstatningssag — konsekvenser for folkesundheden af atomulykken i Thule (Grønland) — direktiv 96/29/Euratom — Kommissionens manglende vedtagelse af foranstaltninger over for en medlemsstat — søgsmålet åbenbart ugrundet)

(2010/C 134/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Brigit Lind (Greve, Danmark) (ved advokat I. Anderson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. White og M. Patakia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Erstatningssag med påstand om erstatning af tab som følge af Kommissionens påståede manglende vedtagelse af nødvendige foranstaltninger med henblik på at forpligte Kongeriget Danmark til at vedtage love og administrative bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling (EFT L 159, s. 1), og til at anvende disse bestemmelser på de arbejdstagere, der var involveret i atomulykken i Thule (Grønland)

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Brigit Lind betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 21.3.2009.

Rettens kendelse af 24. marts 2010 — Hansen mod Kommissionen(Sag T-6/09) ⁽¹⁾

(Erstatningssag — konsekvenser for folkesundheden af atomulykken i Thule (Grønland) — direktiv 96/29/Euratom — Kommissionens manglende vedtagelse af foranstaltninger over for en medlemsstat — søgsmålet åbenbart ugrundet)

(2010/C 134/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bent Hansen (Aarslev, Danmark) (advokat I. Anderson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. White og M. Patakia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Erstatningssag med påstand om erstatning af tab som følge af Kommissionens påståede manglende vedtagelse af nødvendige foranstaltninger med henblik på at forpligte Kongeriget Danmark til at vedtage love og administrative bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling (EFT L 159, s. 1), og til at anvende disse bestemmelser på de arbejdstagere, der var involveret i atomulykken i Thule (Grønland)

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Bent Hansen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 21.3.2009.

**Rettens kendelse af 8. marts 2010 — Maxcom mod KHIM
— Maxdata Computer (maxcom)**(Sag T-155/09) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelse
— uforment at træffe afgørelse)**

(2010/C 134/61)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Maxcom sp. z o.o. (Tychy, Polen) (ved avocat P. Kral)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Schimanek-Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Maxdata Computer GmbH & Co. KG (Marl, Tyskland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 30. januar 2009 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1019/2008-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Maxdata Computer GmbH & Co KG og Maxcom Sp. z o.o.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Maxcom sp. z o.o. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Harmoniseringskontoret afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 153 af 4.7.2009.

**Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. marts 2010 —
SNF mod Det Europæiske Kemikalieagentur**

(Sag T-1/10 R)

**(Særlige rettergangsformer — REACH — identifikation af
acrylamid som et særligt problematisk stof — begæring om
udsættelse af gennemførelse og om anordning af foreløbige
forholdsregler — manglende uopsættelighed)**

(2010/C 134/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: SNF SAS (Andrézieux-Bouthéon, Frankrig) (ved advocats K. Van Maldegem og R. Cana, samt solicitor P. Sellar)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ved M. Heikkilä og W. Broere, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af Det Europæiske Kemikalieagenturs afgørelse af 7. december 2009, der identificerer acrylamid som et særligt problematisk stof, og som er truffet i henhold til artikel 59 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1)

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

**Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. marts 2010 —
Sviluppo Globale mod Kommissionen**

(Sag T-6/10 R)

(Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter —
udbudsprocedure — afvisning af bud — begæring om udsæt-
telse af gennemførelse og om foreløbige forholdsregler —
mistet mulighed — ikke alvorligt og uopretteligt tab —
ingen uopsættelighed)

(2010/C 134/63)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Sviluppo Globale GEIE (Rom, Italien) (ved advocats F.
Sciaudone, R. Sciaudone og A. Neri)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Costa de Oliveira, F.
Erlbacher og P. Manzini, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om iværksættelse af foreløbige forholdsregler vedrø-
rende udbudsproceduren EuropeAid/127843/D/SER/KOS om
levering af tjenesteydelser til støtte for told- og skattemyndig-
hederne i Kosovo

Konklusion

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

**Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. marts 2010 —
Alisei mod Kommissionen**

(Sag T-16/10 R)

(Særlige rettergangsformer — program om oprettelse af »food
facility« i udviklingslande — anmodning om forslag til støtte-
tildeling — afslag på støtte — begæring om udsættelse af
gennemførelse — manglende søgsmålsinteresse — tilsidesæt-
telse af formkrav — afvisning)

(2010/C 134/64)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Alisei (Rom, Italien) (ved advocats F. Sciaudone, R.
Sciaudone og A. Neri)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Prete og P. van Nuffel,
som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om foreløbige forholdsregler vedrørende udvælgelse af
anmodninger om støtte som led i programmet »Facility for
rapid response to soaring food prices in developing countries«
(EuropeAid/128608/C/ACT/Multi)

Konklusion

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

**Sag anlagt den 3. marts 2010 — Tyskland mod
Kommissionen**

(Sag T-104/10)

(2010/C 134/65)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller og Recht-
sanwalt C. von Donat)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2009) 10561 af 18. december 2009 om nedsættelse af det ved Kommissionens beslutning K(95) 2529 af 27. november 1995 og senest ved beslutning K(1999) 3557 af 15. november 1999 tildelte bidrag fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til RESIDER-II-Programmet i Saarland (1994-1999), Forbundsrepublikken Tyskland, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved den anfægtede beslutning nedsat det samlede bidrag, som EFRU har tildelt fællesskabsinitiativet RESIDER II SAARLAND (1994-1999) i Forbundsrepublikken Tyskland.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren fem anbringender gældende.

For det første har sagsøgeren anført, at der ikke er noget retsgrundlag for den fastsatte beregning og ekstrapolering af finansielle korrektioner for perioden 1994-1999.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88 ⁽¹⁾, da betingelserne for nedsættelse ikke forelå. Sagsøgeren har hertil nærmere bestemt anført, at Kommissionen har anlagt en urigtig fortolkning af begrebet »uregelmæssighed«. Hertil kommer, at Kommissionen ikke har fastslået, at de nationale myndigheder, der varetager administrationen af strukturfondene, har tilsidesat deres forpligtelser i henhold til artikel 23 i forordning nr. 4253/88. Der kan ikke være tale om systematiske uregelmæssigheder, da der mangler en tilstrækkelig angivelse af det kritiserede administrations- og kontrolsystem. Kommissionens påpegning af, at der er begået systematiske uregelmæssigheder i forbindelse med administrationen og kontrollen af fondene, bygger ifølge sagsøgeren på urigtige konstateringer vedrørende de faktiske omstændigheder. Sagsøgeren har også anført, at væsentlige dele af sagens faktiske omstændigheder ikke er korrekt fastlagt, og at Kommissionen har tillagt dem en forkert betydning.

For det tredje har sagsøgeren subsidiært anført, at de nedsættelser, der er foretaget i den anfægtede beslutning, er uforholdsmæssige. I denne forbindelse anføres, at Kommissionen ikke har udøvet sin skønsbeføjelse i henhold til artikel 24, stk. 2, i

forordning nr. 4253/88. Den anvendte fastsatte beregning er endvidere mere vidtgående end, hvad der er påkrævet af hensyn til den (potentielle) risiko for, at fællesskabsbudgettet påføres tab. Ifølge sagsøgeren var de anvendte korrektursatser desuden blevet kumuleret, uden at resultatet i hvert enkelt tilfælde var efterprøvet i medfør af proportionalitetsprincippet. Sagsøgeren er også af den opfattelse, at den foretagne ekstrapolering af fejl er uforholdsmæssig, da konkrete fejl ikke kan overføres på en uensartet helhed.

For det fjerde har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede beslutning er utilstrækkeligt begrundet. Sagsøgeren har herved anført, at det af den anfægtede beslutning ikke fremgår, hvorledes og på hvilken baggrund størrelsen af den faste nedsættelse er beregnet. Kommissionen kan endvidere ikke anes for i tilstrækkeligt omfang at have taget hensyn til de tyske myndigheders vurdering. Derudover har Kommissionen ikke taget hensyn til de konstaterede mangler ved den eksterne revisorers kontrol, da den fastlagde ansvaret.

Endelig har sagsøgeren for det femte anført, at sagsøgte har tilsidesat partnerskabsprincippet, idet den hovedsageligt lagde »data vedrørende udgifternes støtteberettigelse« til grund, der imidlertid først blev oprettet i den indeværende støtteperiode. I den anfægtede beslutning har Kommissionen endvidere anført, at der forekommer systematiske fejl og mangler ved administrationen og kontrollen til trods for, at den under støtteperioden bekræftede, at denne ordning fungerede.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1).

Sag anlagt den 3. marts 2010 — Procter & Gamble Manufacturing Cologne mod KHIM — Natura Cosméticos (NATURAVIVA)

(Sag T-107/10)

(2010/C 134/66)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Procter & Gamble Manufacturing Cologne GmbH (Köln, Tyskland) (ved lawyer K. Sandberg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Natura Cosméticos, SA (Itapecerica da Serra, Brasilien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 23. november 2009 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1558/2008-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Natura Cosméticos, SA tilpligtes at betale omkostningerne ved Harmoniseringskontorets behandling af sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Natura Cosméticos, SA

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »NATURAVIVA« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5 og 44

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Procter & Gamble Manufacturing Cologne GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Tysk varemærkeregistrering af varemærket »VIVA« for varer i klasse 3, EF-varemærkeregistrering af varemærket »VIVA« for varer i klasse 3

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på varemærkeansøgningen i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Klagen taget til følge

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret fejlagtigt fandt, at der ikke var risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

Sag anlagt den 5. marts 2010 — Luxembourg mod Kommissionen

(Sag T-109/10)

(2010/C 134/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Storhertugdømmet Luxembourg (ved C. Schiltz, som befuldmægtiget, og avocat P. Kinsch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den gælder for Storhertugdømmet Luxembourg.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren påstår annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 10712, for så vidt som den gælder for Storhertugdømmet Luxembourg, der er vedtaget den 23. december 2009, og som vedrører nedsættelse af den støtte, der som led i EF-initiativprogrammet Interreg II/C »Oversvømmelser Rjinen-Meuse« er tildelt Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) i henhold til Kommissionens beslutning K(97) 3742 af 18. december 1997 (EFRU nr. 970010008).

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren to anbringender gældende.

Med det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at i tilfælde af, at de annullationssøgsmål, der er anlagt af de nederlandske og de tyske myndigheder, antages til realitetsbehandling, bør Storhertugdømmet Luxembourg som konsekvens omfattes heraf. Såfremt det fastslås, at de angiveligt systematiske fejl eller mangler, som Kommissionens revision havde anset for påvist i udførelsen af det pågældende program i Nederlandene og i Tyskland, reelt ikke foreligger, bortfalder selve grundlaget for beslutningens begrundelse og med det den finansielle lineære korrektion, der er anvendt på de projekter, som er gennemført i Luxembourg.

Det andet anbringende vedrører ulovligheden af den udvidelse til Luxembourg af en finansiel korrektion, der eventuelt kun er berettiget i forhold til andre medlemsstater. Ingen uregelmæssighed er blevet fastslået i udførelsen af programmet i Storhertugdømmet Luxembourg. Den omstændighed, at Luxembourg har accepteret at deltage i et projekt sammen med Tyskland, Belgien, Frankrig og Nederlandene kan ikke berettige, at landet udsættes for negative virkninger med hensyn til finansiel korrektion af sine egne projekter og fejl eller mangler, der er blevet opdaget under revisionen af de nederlandske eller de tyske projekter, og som nærmest udelukkende består af en påstået tilsidesættelse af bestemmelserne vedrørende proceduren for indgåelse af offentlige kontrakter. På trods af den omstændighed, at det drejer sig om fem medlemsstaters fælles deltagelse i det samme program, henhører procedurerne ved indgåelse af offentlige kontrakter imidlertid under de pågældende medlemsstaters nationale myndigheders eneansvar.

Sag anlagt den 8. marts 2010 — Insula mod Kommissionen

(Sag T-110/10)

(2010/C 134/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula) (Paris, Frankrig) (ved advokats J.-D. Simonet og P. Marsal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Det fastslås, at Kommissionens krav om tilbagebetaling af et beløb på 84 120 EUR er ugrundet, og Kommissionen tilpligtes derfor at udstede en kreditnota på 84 120 EUR.
- Det bestemmes at sagen med henblik på den skriftlige og mundtlige forhandling skal forenes med sag T-366/09 som følge af sagernes forbindelse med hinanden.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med dette søgsmål, som er anlagt under henvisning til en voldgiftsbestemmelse, nedlagt påstand om, at Retten fastslår, at debetnotaen af 28. januar 2010, hvorved Kommissionen, efter en revisionsrapport fra OLAF, kræver tilbagebetaling af de forskud, som var blevet udbetalt til sagsøgeren, er uforenelige med bestemmelserne i kontrakten EL HIERRO (NNE5/2001/950), som er indgået inden for rammerne af et særligt program inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration på området for energi, miljø og bæredygtig udvikling.

Sagsøgeren har gjort to anbringender gældende.

Sagsøgeren har med det første anbringende bestridt, at den fordring, Kommissionen efter revisionen i 2005 har gjort krav på, er forfalden.

Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ved at udstede den nye debetnota har tilsidesat sine kontraktforpligtelser, som ikke længere gør det muligt for Kommissionen at kræve supplerende dokumentation seks år efter den sidste betaling til Insula og uden at have foretaget notifikation indenfor den i kontrakten fastsatte frist.

Sag anlagt den 8. marts 2010 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-114/10)

(2010/C 134/69)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller og C. Blaschke og Rechtsanwalt U. Karpenstein)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2009) 10712 af 23. december 2009 om nedsættelse af Den Europæiske Fond for Regionaludviklings (EFRU) finansielle støtte til programmet oversvømmelser Rhinen-Meuse inden for rammerne af EF-initiativet IC Interreg II/C i Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene i medfør af Kommissionens beslutning K(97) 3742 af 18. december 1997 (EFRU nr. 970010008) annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med den anfægtede beslutning har Kommissionen nedsat den finansielle støtte, der er tildelt af EFRU i perioden fra den 1. januar 1994 til den 31. december 1999 til programmet oversømmelser Rhinen-Meuse inden for rammerne af EF-initiativet IC Interreg II/C i Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene.

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren gjort tre anbringender gældende.

Som det første anbringende anfører sagsøgeren, at betingelserne i artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88 ⁽¹⁾ for en finansiell korrektion ikke er opfyldt. Efter sagsøgerens opfattelse berettiger denne forskrift ikke Kommissionen til at foretage finansielle korrektioner for administrative fejl eller påståede utilstrækkelige administrations- eller kontrolsystemer. Endvidere gøres det gældende, at selv hvis administrative fejl eller utilstrækkelige administrations- eller kontrolsystemer er omfattet af artikel 24 i forordning nr. 4253/88, kommer en finansiell korrektion ikke i betragtning. For det første kan de »uregelmæssigheder«, som Kommissionen her påtaler, kun retfærdiggøre finansielle korrektioner, når de har eller har haft en negativ indflydelse på Unionens budget. Dette er ifølge sagsøgeren ikke tilfældet for de af Kommissionen påtalte foranstaltninger. For det andet anfører sagsøgeren, at der i en række af de påtalte projekter i sagen heller ikke foreligger nogen tilsidesættelse af fællesskabsretten.

Som det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen ikke var berettiget til at fastsætte og foretage ekstrapolerede finansielle korrektioner i henhold til forordning nr. 4253/88. Sagsøgeren anfører i den forbindelse, at den klare ordlyd af artikel 24 omhandler konkrete tilfælde og opgjorte beløb.

Inden for rammerne af det tredje anbringende har sagsøgeren påberåbt sig en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og det utilladelige i at lade en grænseoverskridende ekstrapolering føre til, at en medlemsstat nødvendigvis hæfter for en anden medlemsstats fejl.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1).

Sag anlagt den 8. marts 2010 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-116/10)

(2010/C 134/70)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller og Rechtsanwalt U. Karpenstein, sombefuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa- Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning K(2009) 10675 af 23. december 2009 om nedsættelse af den ved Kommissionens beslutning K(97) 1120 tildelte støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til mål 2-programmet for Nordrhein-Westfalen (1997-1999), Forbundsrepublikken Tyskland, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved den anfægtede beslutning nedsat støtten i Forbundsrepublikken Tyskland fra EFRU til mål 2-programmet for Nordrhein-Westfalen (1997-1999).

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren fire anbringender gældende.

Sagsøgeren gør for det første gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig bedømmelse af sagens faktiske omstændigheder. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen ladet forkerte beløb indgå i beregningen af den fejlrate, som Kommissionen har lagt til grund.

Inden for rammerne af det andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at betingelserne for en finansiell korrektion i artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88 ⁽¹⁾ ikke er opfyldt. Efter sagsøgerens opfattelse berettiger denne forskrift ikke Kommissionen til at foretage finansielle korrektioner for administrative fejl eller påståede utilstrækkelige administrations- eller kontrolsystemer. Endvidere gøres det gældende, at der er andre grunde til, at den af Kommissionen foretagne finansielle

korrektion ikke bør tages i betragtning. For det første kan de »uregelmæssigheder«, som Kommissionen her påtaler, kun begrunde finansielle korrektioner, når de har eller har haft en negativ indflydelse på Unionens budget. Dette er ifølge sagsøgeren ikke tilfældet for den af Kommissionen påtalte praksis. For det andet anfører sagsøgeren, at der i en række af de påtalte projekter i sagen heller ikke foreligger nogen tilsidesættelse af fællesskabsretten.

Som det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionen ikke var berettiget til at fastsætte og foretage ekstrapolerede finansielle standardkorrektioner i henhold til forordning nr. 4253/88. Sagsøgeren anfører i den forbindelse, at den klare ordlyd af artikel 24 omhandler konkrete tilfælde og opgjorte beløb.

Inden for rammerne af det sidste anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at selv om det måtte anses for berettiget at foretage ekstrapolerede finansielle standardkorrektioner, er de ulovlige i det foreliggende tilfælde. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at Kommissionen ikke har godtgjort, at den praksis, som den anfægter, udgør »en væsentlige del af systemet«, og at de finansielle standardkorrektioner var i strid med proportionalitetsprincippet.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1).

Sag anlagt den 8. marts 2010 — ClientEarth m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-120/10)

(2010/C 134/71)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige), Transport & Environment (Bruxelles, Belgien), European Environmental Bureau (Bruxelles, Belgien) og BirdLife International (Bruxelles, Belgien) (ved barrister S. Hockman, QC)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat forordning (EF) nr. 1049/2001 (¹) og forordning (EF) nr. 1367/2006 (²).
- Det fastslås, at begrundelsen for at undtage et dokument i medfør af artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001 enten skal fremsættes skriftligt inden for den fastsatte frist i den administrative to-trinsprocedure eller frafaldes som en påstand om, at dokumentet omfattes af en lovlig undtagelse, og at begrundelsen ellers ikke kan gøres gældende i forbindelse med domstolskontrol.
- Den anfægtede beslutning af 9. februar 2010 (SG.E3/MM/psi-Ares (2010)70321), hvori Kommissionen angav at ville tilbageholde visse dokumenter indeholdende miljømæssige oplysninger fra sagsøgerne, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes i henhold til artikel 10 i forordning (EF) nr. 1049/2001, uden ophold eller redaktion, at give fuld aktindsigt i alle de ønskede dokumenter, der har været angivet i løbet af vurderingsperioden af begæringen af 15. oktober 2009, den genfremsatte begæring af 17. december 2009 og i alle dokumenter, der er affattet under vurderingen heraf.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger, herunder enhver intervenients sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med det foreliggende søgsmål påstår sagsøgeren i henhold til artikel 263 TEUF annullation af Kommissionens beslutning af 9. februar 2010, hvorved Kommissionen angav at ville tilbageholde fra sagsøgerne visse dokumenter indeholdende miljømæssige oplysninger vedrørende drivhusgasemissioner, der fremkommer ved produktion af biobrændstof, produceret og/eller anvendt af Kommissionen i overensstemmelse med direktiv 2009/28/EF (³).

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren følgende anbringender gældende:

For det første tilsidesættelse af artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, idet der ikke rettidigt er givet aktindsigt i dokumenter eller en begrundelse for tilbageholdelsen. Begæringen blev fremsat den 15. oktober 2009. Kommissionen afslog delvist begæringen, gav adgang til fire dokumenter og tilbageholdt ca. 200 dokumenter. Sagsøgerne anfægtede begrundelsen for afslaget. Den 9. februar 2010, der var dagen for udløbet af den i forordningen fastsatte tidsfrist, afslog Kommissionen at give aktindsigt i de resterende dokumenter eller at give en gyldig begrundelse for deres tilbageholdelse.

For det andet tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001, idet der ikke er givet en detaljeret begrundelse for tilbageholdelsen af hvert enkelt dokument. For at være omfattet af undtagelsesgrundene skal der inden for den fastsatte tidsfrist være givet et skriftligt svar med en detaljeret begrundelse for tilbageholdelsen af hvert enkelt dokument. Den 9. februar 2010, der var dagen for udløbet af den i forordningen fastsatte tidsfrist, afslog Kommissionen at give aktindsigt i de resterende dokumenter, og Kommissionen gav ingen detaljeret begrundelse for at tilbageholde dem, således som den er forpligtet til i henhold til forordningen og retspraksis.

Sagsøgerne har desuden gjort tilsidesættelse af artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001 gældende, idet der ikke er foretaget en konkret og individuel vurdering af hvert dokumentets indhold. Kommissionen er forpligtet til at foretage en konkret og individuel vurdering af hvert dokumentets indhold for at fastslå, hvorvidt dokumentet eller dele heraf er omfattet af en undtagelse til den generelle regel om, at alle dokumenter skal være tilgængelige. Den 9. februar 2010, der var dagen for udløbet af den i forordningen fastsatte tidsfrist, indrømmede Kommissionen, at denne analyse ikke var blevet foretaget for de dokumenter, begæringen angik, og i det omfang analysen var foretaget, blev sagsøgerne ikke gjort bekendt med resultatet.

Sagsøgerne har endvidere gjort overtrædelse af artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001 og artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1367/2006 gældende, idet undtagelsen i artikel 4, stk. 3, er anvendt retsstridigt. Kommissionen påberåbte sig oprindeligt undtagelsen i artikel 4, stk. 3, for ca. 200 dokumenter. Den 9. februar 2010, der var dagen for udløbet af den i forordningen fastsatte tidsfrist, gav Kommissionen ikke aktindsigt i dokumenterne. For at kunne påberåbe sig undtagelsen i artikel 4, stk. 3, skal Kommissionen påvise, at dokumentet eller de heri indeholdte oplysninger ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces. Sagsøgerne påstår, at dokumenterne, der indeholder miljømæssige oplysninger vedrørende emissioner i miljøet, ikke ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces, og at i det omfang et dokument eller dele heraf er omfattet af en undtagelsesbestemmelse, er der en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af dokumentet.

Sagsøgerne har samtidig gjort tilsidesættelse af artikel 4, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1049/2001 gældende, idet der ikke er sket redaktion af dokumenterne. Såfremt Kommissionen afslår at give aktindsigt i begærede dokumenter, skal den overveje muligheden for redaktion af de dele, der ellers opfylder betingelsen for undtagelse, og give adgang til de dele, der ikke er omfattet af undtagelsen. Sagsøgerne hævder, at Kommissionen ikke overvejede eller foretog redaktion, og dermed tilbageholdt oplysninger eller dele af dokumenter, der ellers skulle have været givet aktindsigt i.

Det gøres sluttelig gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 4, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1049/2001, idet den ikke har angivet anvendelsesperioden for undtagelsen i artikel 4, stk. 3. Såfremt Kommissionen afslår at give aktindsigt i begærede dokumenter eller dele heraf, skal den angive for hvilken periode, denne undtagelse er gældende. Sagsøgerne hævder, at Kommissionen ikke har fastlagt og meddelt, i hvilken periode et i øvrigt gyldigt krav om undtagelse skal gælde.

-
- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EØS-relevant tekst) (EUT L 140, s. 16).
-

Sag anlagt den 11. marts 2010 — Conte m.fl. mod Rådet

(Sag T-121/10)

(2010/C 134/72)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Giovanni Conte (Pomezia, Italien), Casa del Pescatore Soc. coop. rl (Civitanova Marche, Italien), Guidotti Giovanni & Figli Snc (Termoli, Italien), Organizzazione di produttori della pesca di Civitanova Marche Soc. coop. rl (Civitanova Marche, Italien) og Consorzio gestione mercato ittico Manfredonia Soc. coop. rl (Cogemim) (Manfredonia, Italien) (ved advokati P. Cava-sola, G. Micucci og V. Cannizzaro)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

— Den anfægtede forordning annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Samtlige sagsøgere i denne sag tilhører fiskerisektoren og er underlagt forpligtelserne indeholdt i den anfægtede forordning.

Sagsøgerne har til støtte for deres påstande fremsat følgende anbringender:

- 1) Artikel 9, stk. 2 og 3, og artikel 10, stk. 1 og 2, i den anfægtede forordning er ugyldige for så vidt som disse bestemmelser for fiskerfartøjer med en længde på over 15 meter indeholder en ubetinget forpligtelse til at være udstyret med et dobbelt overvågningssystem: et satellitbaseret overvågningssystem som fastsat i artikel 9 og derudover et automatisk identifikationssystem. Der er tale om to forskellige overvågningssystemer, som i det væsentlige har den samme funktion. Denne forpligtelse er ikke tilstrækkeligt begrundet. Forpligtelsen er desuden i strid med proportionalitetsprincippet, i denne sag hvad angår spørgsmålet om hvorvidt foranstaltningen er nødvendig og egnet. Desuden udgør forpligtelsen til at være udstyret med et dobbelt overvågningssystem en økonomisk byrde for sagsøgerne, som er ubegrundet og urimelig.
- 2) Artikel 15 og 17 i den anfægtede forordning er ugyldige, for så vidt som der i henhold til disse bestemmelser består en forpligtelse for fiskerfartøjer med en længde på 12 meter eller derover til at indsende bestemte oplysninger dagligt og under alle omstændigheder inden anløb af havn og mindst fire timer inden anløb af havn. Ifølge sagsøgerne er denne forpligtelse urimelig, uforholdsmæssig og endog umulig at opfylde. Navnlig for små fiskerfartøjer, som udfører kystnært fiskeri i fiskerizoner, som befinder sig få timers sejlads fra havne, vil det være umuligt at opfylde denne forpligtelse, medmindre fiskerfartøjerne forbliver uden for havnen, indtil de pågældende frister er opfyldt.
- 3) Ordningen med overvågning og inspektioner er ugyldig, for så vidt som den anfægtede forordning indeholder en ubetinget forpligtelse til at give adgang til fartøjets rum og til filer og elektroniske dokumenter og til at acceptere forskellige former for inspektioner og forhør, som gennemføres af embedsmænd, som ikke har nogen tilladelse fra domstolene og som ikke kontrolleres af politimyndighederne. Retten til fortrolighed, til familieliv, til privatliv og retten til forsvar i deres forskellige former tilsidesættes

derved. En sådan kontrol udgør en tilsidesættelse af ovennævnte grundlæggende rettigheder og vil i sidste ende som følge af dens indgribende karakter helt fratage den ret, som fiskerieroperatører har til at udøve en økonomisk frihed, som er sikret ved de grundlæggende traktater, sit indhold. En specifik ugyldighedsgrund vedrører artikel 82, hvorefter de embedsmænd, som foretager inspektionerne, har kompetence til at træffe midlertidige beskyttelsesforanstaltninger vedrørende beviser for eventuelle overtrædelser.

- 4) Artikel 73, stk. 8, i den anfægtede forordning er ugyldig, for så vidt som medlemsstaterne i henhold til denne bestemmelse hos fiskerieroperatører kan opkræve udgifterne til overvågningsordningen. Det anføres herved, at bestemmelsen klart er ugyldig, fordi den er i strid med princippet om en social fordeling af udgifter, som er nødvendige for fremme af offentlige interesser.
- 5) Artikel 92 i den anfægtede forordning er ugyldig, for så vidt som denne bestemmelse foreskriver et system for overførsel af ansvar for eventuelle tilsidesættelser, således at ansvaret – uanset hvem der har begået tilsidesættelsen – i sidste instans er hos ejeren af fiskerfartøjet eller eventuelle befuldmægtigede. Det anføres herved, at bestemmelsen er i strid med princippet om personligt ansvar, med princippet om beskyttelse af den private ejendomsret og med proportionalitetsprincippet, idet den fra et rationelt synspunkt ikke tilsigter at forhindre omgæelse af sanktionsordningen.
- 6) Artikel 103 i den anfægtede forordning er ugyldig, for så vidt som det følger af denne bestemmelse, at en medlemsstats undladelse af at opfylde de i forordningen fastsatte forpligtelser kan resultere i en suspension af den finansielle støtte, som er fastsat i forordning nr. 1198/2006 ⁽¹⁾ og 861/2006 ⁽²⁾. Efter sagsøgernes opfattelse indebærer en suspension af støtten en overførsel af ansvaret fra staten til enkeltpersoner, som således må bære de skadelige følger af statens adfærd. En sådan overførsel af sanktioner udgør en tilsidesættelse af princippet om personligt ansvar og proportionalitetsprincippet.
- 7) Artikel 14, stk. 1-5, artikel 17, stk. 1, artikel 58, stk. 1-3, artikel 58, stk. 5, artikel 59, stk. 2 og 3, artikel 60, stk. 4 og 5, artikel 62, stk. 1, artikel 63, stk. 1, artikel 64 og 65, artikel 66, stk. 1 og 3, artikel 67, stk. 1, og artikel 68 i den anfægtede forordning er ugyldige. Sagsøgerne har herved gjort gældende, at nævnte forordning udelukkende har hjemmel i EF-traktatens artikel 37, som tillader udformning

af en fælles fiskeripolitik, og at foranstaltningerne indeholdt i forordningen kun er berettigede, hvis de vedrører den fiskeripolitik, som er indført af fællesskabsinstitutionerne ved forskellige retsakter. Ovennævnte bestemmelser vedrører imidlertid ikke sektorer eller arter, som er reguleret ved den fælles fiskeripolitik, og falder derfor uden for anvendelsesområdet for artikel 37 TEF.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27.7.2006 om Den Europæiske Fiskerifond.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 af 22.5.2006 om EF-finansieringsforanstaltninger til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og havretten.

Sag anlagt den 18. marts 2010 — Hartmann mod KHIM (Complete)

(Sag T-123/10)

(2010/C 134/73)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Tyskland) (ved Rechtsanwältin N. Aicher)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. januar 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 601/2009-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Complete« for varer i klasse 5 og 10 (ansøgning nr. 7 432 024)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, idet det ansøgte tegn for de omhandlede varer ikke er direkte beskrivende. Derudover tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, da det ansøgte tegn ikke savner det fornødne særpræg.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 17. marts 2010 — Lidl Stiftung mod KHIM — Vinotasia (VITASIA)

(Sag T-124/10)

(2010/C 134/74)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ved Rechtsanwältin M. Schaeffer og A. Marx)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Vinotasia GmbH (Koblenz, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 14. januar 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1054/2008-4) annulleres.
- Indsigelsen (nr. B 1 027 947), som blev rejst den 30. juni 2006, forkastes i det omfang, Indsigelsesafdelingen ved afgørelsen af 30. maj 2008 gav medhold i denne indsigelse.
- Sagsøgte pålægges at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Den Europæiske Unions Ret og sagen for Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).

- Subsidiært udsættes sagen, indtil der er truffet endelig afgørelse vedrørende den begæring om ugyldighed af det ældre tyske varemærke nr. 302 15 015 »VINOTASIA«, som den 17. marts 2010 blev indgivet til det tyske patent- og varemærkekontor.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Lidl Stiftung

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »VITASIA« for varer i klasse 29, 30, 31, 32 og 33 (ansøgning nr. 4 691 101)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Vinotasia GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det tyske ordmærke »VINOTASIA« nr. 302 15 015 for varer og tjenesteydelser i klasse 32, 33 og 35

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvis medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾, idet der ikke mellem de omtvistede varemærker foreligger risiko for forveksling.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 17. marts 2010 — Lux Management mod KHIM — Zeis Excelsa (KULTE)

(Sag T-130/10)

(2010/C 134/75)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Lux Management Holding SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved lawyer S. Mas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Zeis Excelsa SPA (Montegranaro, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at afgørelse truffet den 15. januar 2010 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 712/2008-4) er uden genstand.
- Subsidiært annulleres afgørelse truffet den 15. januar 2010 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 712/2008-4), fordi den ikke tog hensyn til de af sagsøgeren fremlagte beviser.
- Mere subsidiært annulleres afgørelse truffet den 15. januar 2010 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 712/2008-4), fordi den ikke indeholder en begrundelse vedrørende det forhold, at det registrerede EF-varemærke, som begæringen om fortabelse vedrører, var blevet tålt af indgiveren af begæringen.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, som begæringen om fortabelse vedrører: Figurmærket »KULTE« for varer i klasse 14, 18 og 25

Indehaver af EF-varemærket: Lux Management Holding SA

Indgiveren af begæringen om fortabelse af EF-varemærket: Zeis Excelsa SPA

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres fortabt: Den italienske varemærkeregistrering af figurmærket »CULT« for alle varer i klasse 25; den internationale varemærkeregistrering med virkning for Frankrig og Benelux af figurmærket »CULT« for varer i klasse 14, 18 og 25

Annullationsafdelingens afgørelse: Registreringen af det EF-varemærke, der er begæret erklæret fortabt, delvist erklæret ugyldig

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 43 i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret ikke anerkendte, at dets afgørelse var uden genstand, idet parterne var nået frem til en aftale om de omtvistede varemærkers eksistens side om side og om en deraf følgende anmodning om tilbagetagelse; tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, idet appelkammeret nægtede at tillade nye beviser fremlagt af sagsøgeren; tilsidesættelse af artikel 57, stk. 2, i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret anlagde en forkert bedømmelse af indholdet af det fremlagte bevis, og idet det ikke anførte en begrundelse med hensyn til beviset for, at det registrerede EF-varemærke, som begæringen om forlængelse vedrører, var blevet tålt af indgivelsen af begæringen.

Sag anlagt den 23. marts 2010 — Pieno žvaigždės mod KHIM — Fattoria Scaldasole (Iogurt.)

(Sag T-135/10)

(2010/C 134/76)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: AB »Pieno žvaigždės« (Vilnius, Litauen) (ved lawyers I. Lukauskienė og R. Žabolienė)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fattoria Scaldasole Srl (Monguzzo, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 18. januar 2010 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1070/2009-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Fattoria Scaldasole Srl

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Iogurt.« for varer i klasse 29

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: AB »Pieno žvaigždės«

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Litauisk varemærkeregistrering af figurmærket »jogurtas« for varer i klasse 29, EF-varemærkeregistrering af figurmærket »jogurt« for varer i klasse 29

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Klagen anses ikke som indgivet

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 60 i Rådets forordning nr. 207/2009 sammenholdt med artikel 8 i Kommissionens forordning nr. 2869/95 ⁽¹⁾, idet appelkammeret fejlagtigt fandt, at klagegebyret ikke var betalt inden for den fastsatte frist på to måneder efter datoen for meddelelsen af den appellerede afgørelse.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 af 13.12.1995 om de gebyrer, der skal betales til Harmoniseringskontoret for det indre marked (Varemærker og Design) (EFT L 303, s. 33).

Sag anlagt den 24. marts 2010 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-138/10)

(2010/C 134/77)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved J. Rodríguez Cárcano)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2010) 337 af 28. januar 2010 om at nedsætte støtten i henhold til beslutning K(1994) 3043/6, EFRU nr. 94.11.09.011 fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til det operative program Comunidad Valenciana mål nr. 1 (1994-1999) i Spanien annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved beslutning K(94) 30436 af 25. november 1994 har Kommissionen tildelt støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til et operativt program i region Valencia, hvilket indgår i en EF-støtteramme for strukturinterventioner i de spanske regioner vedrørende mål nr.1 i perioden 1994-1999 på maksimum 1 207 941 000 ECU, der afholdes af EFRU. Den i nærværende sag anfægtede beslutning anfører, at der er forekommet uregelmæssigheder i 23 af de 38 berørte projekter og nedsætter den oprindelige støtte med 115 612 377,25 EUR.

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren følgende anbringender gældende:

— Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 ⁽¹⁾ ved anvendelse af ekstrapoleringsmetoden i den anfægtede beslutning, henset til at nævnte artikel ikke fastsætter en mulighed for i de samlede aktioner inden for spanske operative programmer, der finansieres af EFRU, at ekstrapolere misbrug, der er konstateret i forbindelse med konkrete aktioner. Ifølge den sagsøgende stat har den af Kommissionen anvendte korrektion i den anfægtede beslutning ikke retlig hjemmel, henset til at Kommissionens retningslinjer af 15. oktober 1997 om finansielle nettokorrektioner i forbindelse med anvendelse af artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 ikke har nogen retsvirkning i medlemsstaterne, hvilket er i overensstemmelse med Domstolens dom af 6. april 2000 i sagen C-443/97, Kongeriget Spanien mod Kommissionen ⁽²⁾, og henset til at artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 kun omhandler nedsættelse af støtte, hvor en undersøgelse bekræfter, at der foreligger et misbrug, et princip der brydes med anvendelsen af korrektioner ved ekstrapolation.

— Subsidiært foreligger der tilsidesættelse af artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 sammenholdt med den gældende artikel 4, stk. 3, TEU (princippet om loyalt samarbejde) ved anvendelse af korrektion ved ekstrapolation til trods for, at der ikke er konstateret nogen mangel på styring, kontrol eller revision i forhold til de ændrede kontrakter, henset til at forvaltningsorganerne anvendte spansk lovgivning, der ikke af Domstolen er erklæret for at være i strid med EU-retten. Kongeriget Spanien finder, at forvaltningsmyndighedernes overholdelse af de nationale regler, selv når Kommissionen måtte konstatere misbrug eller konkrete tilsidesættelser af EU-retten, ikke kan danne grundlag for en ekstrapolation på grund af en ineffektiv styring, når den lov, som disse myndigheder anvender, ikke af Domstolen er erklæret for at tilsidesætte EU-retten, eller når der ikke af Kommissionen i henhold til artikel 258 TEUF er anlagt en traktatbrudssag mod den pågældende medlemsstat.

— Mere subsidiært: Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 på grund af manglende repræsentativitet i den model, der blev anvendt til den finansielle korrektion ved ekstrapolation. Kommissionen sammensatte modellen til ekstrapolationen ud fra et meget begrænset antal projekter (38 ud af 7862) uden at indbefatte alle områder af det operative program, og under medregning af udgifter, som de spanske myndigheder på forhånd havde trukket tilbage, med udgangspunkt i de oplyste udgifter og ikke i den tildelte støtte og ved anvendelse af et edb-program med et pålidelighedsniveau på under 85 %. Derfor finder Kongeriget Spanien, at modellen ikke opfylder de nødvendige betingelser for repræsentativitet til at kunne anvendes som grundlag for en ekstrapolation.

— Det gøres gældende, at foranstaltningerne er forældede i henhold til artikel 3 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995. Kongeriget Spanien finder endelig, at meddelelsen til de spanske myndigheder om, at der forelå uregelmæssigheder (hvilken meddelelse skete i juli 2004 på baggrund af uregelmæssigheder, der for størstepartens vedkommende fandt sted i årene 1997, 1998 og 1999), bør medføre forældelse af disse på baggrund af fristen på fire år, der er foreskrevet i artikel 3 i forordning nr. 2988/95 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1).

⁽²⁾ Sml. I, s. 2415.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312, s. 1).

Sag anlagt den 30. marts 2010 — Ben Ri Electrónica mod KHM — Sacopa (LT LIGHT-THECNO)

(Sag T-143/10)

(2010/C 134/78)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Ben Ri Electrónica, SA (Madrid, Spanien) (ved abogada A. Alejos Cutuli)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sacopa, SAU (Sant Jaume de Llierca (Girona), Spanien)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres og der meddeles afslag på ansøgning om EF-varemærke nr. 4 520 193.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Sacopa, S.A.U.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »LT« (registreringsansøgning nr. 4 520 193), for varer i klasse 7, 9 og 11.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ben Ri Electrónica, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-figurmærket (nr. 13 375) og de spanske figurmærker (nr. 1 719 729 og nr. 1 719 730), der består af en sammenstilling af et »L« og et »T« oven på en cirkel, for varer i klasse 9 og 11.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvist afslag på indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Annullation af den anfægtede afgørelse og afslag på indsigelsen

Søgsmålsgrunde: Urigtig fortolkning af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 om EF-varemærker.

Sag anlagt den 29. marts 2010 — Space Beach Club mod KHIM — Flores Gómez (SpS space of sound)

(Sag T-144/10)

(2010/C 134/79)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Space Beach Club, SA (San Jorge (Ibiza), Spanien) (ved abogada A. Alejos Cutuli)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Miguel Ángel Flores Gómez (Madrid, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres og der meddeles afslag på ansøgning om EF-varemærke nr. 5 683 693.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Miguel Ángel Flores Gómez

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »SPS space of sound« (registreringsansøgning nr. 5 683 693) for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35 og 41

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Space Beach Club, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: spanske figurmærker, der indeholder ordbestanddelen »SPACE« (nr. 2 021 783, nr. 2 610 677, nr. 2 644 838, nr. 2 644 839, nr. 2 654 511, nr. 2 694 428, nr. 2 583 870, nr. 3 175 742 og nr. 4 529 814), for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 25 og 41

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes

Appelkammerets afgørelse: Afvisning af klagen

Søgsmålsgrunde: Urigtig fortolkning af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 om EF-varemærker

Rettens kendelse af 4. marts 2010 — de Jong mod Rådet og Kommissionen**(Sag T-303/94)**

(2010/C 134/80)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

Rettens kendelse af 24. marts 2010 — Ellinikos Niognomon mod Kommissionen**(Sag T-312/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 134/81)

Processprog: engelsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 272 af 25.10.2008.

Rettens kendelse af 18. marts 2010 — Papierfabrik Hamburger-Spremborg mod Kommissionen**(Sag T-350/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 134/82)

Processprog: tysk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 272 af 25.10.2008.

Rettens kendelse af 24. marts 2010 — Berenschot Groep mod Kommissionen**(Sag T-428/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 134/83)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 11 af 16.1.2010.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 23. februar 2010 — Faria mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag F-7/09) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — bedømmelsesrapport — bedømmelsesperioden 2006/2007 — påstand om annullation af bedømmelsesrapporten — åbenbart urigtigt skøn — erstatning for ikke-økonomisk skade)

(2010/C 134/84)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marie-Hélène Faria (Muchamiel, Spanien) (ved avocat L. Levi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved I. de Medrano Caballero, som befuldmægtiget, bistået af avocat D. Waelbroeck)

Sagens genstand

Påstand om annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for perioden fra den 1. oktober 2006 til den 30. september 2007 samt om, at sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for den skade, sagsøgeren har lidt

Konklusion

- 1) Marie-Hélène Faria's bedømmelsesrapport, der er udarbejdet af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) for perioden fra 1. oktober 2006 til 30. september 2009, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af Marie-Hélène Farias omkostninger.
- 4) Marie-Hélène Faria bærer en fjerdedel af sine omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 21.3.2009, s. 55.

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 9. marts 2010 — N mod Parlamentet

(Sag F-26/09) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — erstatningssøgsmål — formaliteten — psykisk chikane — omsorgspligt — ikke-økonomisk skade)

(2010/C 134/85)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: N (Bruxelles, Belgien) (ved avocat É. Boigelot)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved K. Zejdová og R. Ignătescu, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Europa-Parlamentet betaler sagsøgeren 12 000 EUR i erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt, dels som følge af den psykiske og erhvervsmæssige chikane, som han har været udsat for, dels som følge af den manglende interne administrative undersøgelse udført af et uafhængigt organ.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet betaler N en godtgørelse på 2 000 EUR.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Parlamentet.
- 3) Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af N's omkostninger.
- 4) N bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 153 af 4.7.2009, s. 51.

**Personalerettens dom (Første Afdeling) af 9. marts 2010 —
Tzvetanova mod Kommissionen**(Sag F-33/09) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansatte — løn — udlandstillæg — betingelserne i artikel 4 i bilag VII til vedtægten — den faste bopæl forud for tiltrædelsen af tjenesten — studieophold på tjenestestedet i referenceperioden — praktik uden for tjenestestedet i referenceperioden — hensyn til den faktiske bopæl)

(2010/C 134/86)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Aglika Tzvetanova (Bruxelles, Belgien) (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved D. Martin og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede, derefter ved J. Currall og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at yde sagsøgeren udlandstillæg efter artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til vedtægten.

Konklusion

1) Europa-Kommissionens afgørelse af 10. juli 2008 om ikke at yde sagsøgeren udlandstillæg efter artikel 4 i bilag VII til vedtægten annulleres.

2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 6.6.2009, s. 22.

**Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 25. marts
2010 — Buschak mod FEACVT**(Sag F-47/08) ⁽¹⁾

(Personalesag — Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene — beskrivelse af stillingen som vicedirektør — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål — søgsmålsinteresse — åbenbart, at sagen må afvises)

(2010/C 134/87)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Willy Buschak (Bonn, Tyskland) (først ved avocats L. Levi og C. Ronzi, derefter ved avocat L. Levi)

Sagsøgt: Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (ved solicitor C. Callanan)

Sagens genstand

Personalesag — påstand om annullation af den afgørelse, hvorved sagsøgerens stillingsbeskrivelse ændres, og påstand om, at sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for den økonomiske og ikke-økonomisk skade, som sagsøgeren har lidt.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Willy Buschak betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 5.7.2008, s. 52.

**Sag anlagt den 8. december 2009 — Papathanasiou mod
KHIM**

(Sag F-99/09)

(2010/C 134/88)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Elisavet Papathanasiou (Alicante, Spanien) (ved Rechtsanwalt H. Tettenborn)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand dels om annullation af den bestemmelse i sagsøgerens ansættelseskontrakt, hvorved det er fastsat, at kontrakten automatisk bortfalder i tilfælde af, at sagsøgeren ikke består en eksternt udvælgelsesprøve med henblik på besættelse af stillinger ved KHIM, dels om, at det fastslås, at udvælgelsesprøverne KHIM/AD/01/07, KHIM/AD/02/07, KHIM/AST/01/07 og KHIM/AST/02/02 ikke har nogen indflydelse på sagsøgerens ansættelseskontrakt. Desuden en påstand om erstatning.

Sagsøgerens påstande

— Annullation af KHIM's skrivelse af 12. marts 2009, og de deri indeholdte afgørelser truffet af KHIM, hvorefter sagsøgerens ansættelsesforhold ophører efter udløbet af et opsigelsesvarsel på otte måneder regnet fra den 16. marts 2009, og samtidig fastslås det, at sagsøgerens arbejdsforhold med KHIM fortsat består. Om Personaleretten finder det fornødent, nedlægger sagsøgeren ligeledes påstand om annullation af den efter sagsøgerens opfattelse selvstændige skrivelse udfærdiget af KHIM den 3. august 2009 (udsættelse af opsigelsesvarslet med tre måneder) og den 9. oktober 2009 (afslag på klagen).

— Ophævelsesbestemmelsen i artikel 5 i sagsøgerens ansættelseskontrakt med KHIM annulleres eller kendes ugyldig, subsidiært

fastslås det, at en ophævelse af sagsøgerens ansættelseskontrakt heller ikke i fremtiden kan støttes på ophævelsesbestemmelsen i hendes ansættelseskontrakt,

fastslås det, at i hvert fald de i KHIM's skrivelse af 12. marts 2009 nævnte udvælgelsesprøver ikke kunne få negative konsekvenser for ophævelsesbestemmelsen.

— KHIM tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning i en efter Personalerettens vurdering passende størrelse for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som hun har lidt som følge af ovennævnte skrivelser.

— For det tilfælde, at sagsøgerens faktiske beskæftigelse på tidspunktet for Personalerettens afgørelse allerede er afsluttet og/eller KHIM's betaling af de skyldige beløb til sagsøgeren er sket til trods for, at arbejdsforholdet på grund af KHIM's retsstridige adfærd fortsat består:

tilpligtes KHIM at yde erstatning for det tab, som hun er blevet tilføjet, navnlig ved udbetaling af eventuelle udestående beløb og godtgørelse af alle øvrige omkostninger, som KHIM's retsstridige adfærd har påført hende (med fradrag af den udbetalte arbejdsløshedsunderstøttelse), idet det samtidig fastslås, at KHIM er forpligtet til at genindsætte hende i tjenesten og fortsat beskæftige hende på de hidtil gældende vilkår.

Subsidiært: for det tilfælde, at sagsøgerens genindsættelse i tjenesten og/eller fortsatte beskæftigelse på de hidtil gældende vilkår af retlige eller faktiske grunde ikke finder sted, tilpligtes KHIM at betale sagsøgeren erstatning for den ved den retsstridige ophævelse af hendes beskæftigelsesforhold opståede materielle skade svarende til forskellen mellem den indkomst, som hun må forventes at oppebære i resten af sit arbejdsliv, og den indkomst, som hun ville have opnået, såfremt kontrakten var blevet videreført, under hensyn til pensionsydelse eller andre krav.

— KHIM tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 12. februar 2010 — Nicola mod EIB

(Sag F-13/10)

(2010/C 134/89)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved avvocato L. Isola)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af bedømmelsesrapporten for 2008 både for så vidt angår målene og bedømmelsen, og af de forfremmelser, der blev truffet afgørelse om den 18. marts 2009. Desuden en påstand om, at sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren er blevet påført

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 23. september 2009 annulleres, for så vidt som Appelludvalget afslog sagsøgerens klage over sin bedømmelsesrapport for 2008.
- Bedømmelsesrapporten for 2008 annulleres både for så vidt angår målene og bedømmelsen.
- Annullation af alle forbundne, forudgående og efterfølgende retsakter, herunder Personaledirektoratets retningslinjer for gengivelse af bedømmelsen med et af de første bogstaver i alfabetet og de kvantitative grænser for tildeling af bedømmelsen A eller B+, samt af de forfremmelser, der blev truffet afgørelse om den 18. marts 2009, idet EIB henset til den bedømmelse, som sagsøgerens foresatte foretog, undlod at opføre ham under rubrikken »Promotions from Function E to D«.
- Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at betale erstatning for økonomisk og ikke-økonomisk skade samt at betale sagens omkostninger med tillæg med af renter, og det tilkendte beløb opskrives som følge af inflationen.

Sag anlagt den 25. februar 2010 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-14/10)

(2010/C 134/90)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Lecce) (ved avvocato G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om, at det fastslås, at en procedure vedrørende anerkendelse af delvis invaliditet har været uforholdsmæssig langvarig, og om, at sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for den skade, som sagsøgeren er blevet forvoldt.

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afslag på sagsøgerens ansøgning af 30. januar 2009 annulleres.
- Kommissionens afvisning af 20. juli 2009 af sagsøgerens klage over afslaget på ansøgningen af 30. januar 2009 annulleres.
- Om fornødent annulleres notat ADMIN.B.2/MB/lS D(09) 29562 dateret 6. november 2009, som sagsøgeren modtog den 16. december 2009.
- Om fornødent fastslås det, at proceduren med henblik på, at sagsøgeren opnår forsikringsdækning i medfør af artikel 73 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber i relation til den ulykke, som sagsøgeren var udsat for den 12. september 2003, har været over fem år.
- Om fornødent erklæres det, at den pågældende procedure har været urimeligt langvarig.
- Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren uforskyldt har lidt som følge af den urimeligt langvarige procedure, idet han tilkendes 10 000 EUR, eller det større eller mindre beløb, som Personaleretten finder ret og rimeligt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren renter beregnet med 10 % årligt med renters rente med virkning fra dagen efter, at Kommissionen modtog ansøgningen af 30. januar 2009, og indtil effektiv betaling af beløbet på 10 000 EUR sker.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 26. februar 2010 — Andres m.fl. mod ECB

(Sag F-15/10)

(2010/C 134/91)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Carlos Andres m.fl. (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved avocats M. Vandenbussche og L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sag anlagt den 10. marts 2010 — M. Almeida Campos m.fl. mod Rådet

(Sag F-16/10)

(2010/C 134/92)

Processprog: fransk

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Dels annullation af sagsøgernes lønsedler fra juni 2009, samt af alle tidligere og fremtidige lønsedler, for så vidt som disse lønsedler udgør iværksættelsen af den nye pensionsordning, der blev vedtaget den 4. maj 2009. Dels erstatning for den skade, som sagsøgerne har lidt.

Parter

Sagsøgere: M. Almeida Campos (Bruxelles, Belgien) m.fl. (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgernes påstande

— Annullation af sagsøgernes lønsedler fra juni 2009, for så vidt som disse lønsedler i forhold til sagsøgerne udgør den første iværksættelse af den reform af pensionsordningen, som Styringsrådet vedtog den 4. maj 2009, samt annullation i samme omfang af alle tidligere og fremtidige lønsedler.

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

— Om fornødent annulleres afslagene på en fornyet gennemgang (»administrative review«) og afslagene på de interne klager (»grievance procedure«) af henholdsvis 28. august og 17. december 2009.

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelserne om ikke at forfremme sagsøgerne til lønklasse AD12 i forfremmelsesåret 2009 og om fornødent af afgørelserne om i samme forfremmelsesår at forfremme de tjenestemænd, der er opført på de lister over forfremmede, der blev offentliggjort i meddelelser til personalet nr. 97/09 af 27. april 2009 og i meddelelser til personalet nr. 93/09 af 13. maj 2009

— Følgelig tilpligtes sagsøgte at betale den forskel i løn og pension, der følger af Styringsrådets afgørelse af 4. maj 2009, set i forhold til anvendelsen af den tidligere gældende pensionsordning. Denne forskel i løn og pension skal tillægges morarenter beregnet fra den 15. juni 2009 til den 15. i hver efterfølgende måned, indtil fuldstændig betaling sker, idet disse renter fastsættes til ECB's rentesats tillagt 3 point.

Sagsøgernes påstande

— Afgørelserne om ikke at forfremme sagsøgerne til lønklasse AD 12 i forfremmelsesåret 2009 annulleres.

— Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for den forvoldte skade som følge af tab af købekraft, idet denne skade efter billighed og foreløbigt kan fastsættes til 1 % af hver af sagsøgernes månedsløn.

— Om fornødent annulleres afgørelserne om i forfremmelsesåret 2009 at forfremme de tjenestemænd, der er opført på de lister over forfremmede, der blev offentliggjort i meddelelser til personalet nr. 97/09 af 27. april 2009 og i meddelelser til personalet nr. 93/09 af 13. maj 2009.

— Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 15. marts 2010 — Daake mod KHIM**(Sag F-17/10)**

(2010/C 134/93)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Simone Daake (Alicante, Spanien) (ved Rechtsanwalt H. Tettenborn)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Harmoniseringskontorets afgørelse af 4. december 2009 vedrørende afvisning af sagsøgerens erstatningskrav

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning beregnet som forskellen mellem

sagsøgerens faktiske vederlag efter den formelle indplacering som kontraktansat i medfør af artikel 3, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne fra den 1. november 2005 til den 31. oktober 2008 samt de arbejdsløshedsdagpenge, sagsøgeren har fået udbetalt fra den 1. november 2008 og indtil dags dato på den ene side,

og det vederlag, som sagsøgeren har krav på som midlertidigt ansat i medfør af artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene fra den 1. november 2005 til den 31. oktober 2008 samt de arbejdsløshedsdagpenge, som sagsøgeren har krav på fra den 1. november 2008 ved beregning efter det beløb, som sagsøgeren har krav på for oktober måned 2008 i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene på den anden side,

samt erstatning for det deraf følgende tab af pension og andre godtgørelser, idet der henses til en passende forfremmelse pr. 1. april 2008 svarende til sagsøgerens fortjenester,

samt, at Harmoniseringskontorets afgørelser af 6. maj 2009 og af 4. december 2009 annulleres, i det omfang det er nødvendigt med henblik på sikring af erstatningskravet.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale erstatning for den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren har lidt som følge af forskelsbehandling i forhold til andre medarbejdere ved Harmoniseringskontoret, hvilken erstatning udmåles efter Personalerettens skøn.

- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 18. marts 2010 — Capidis mod Kommissionen**(Sag F-18/10)**

(2010/C 134/94)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: M. Georges Capidis (Zellik, Belgien) m.fl. (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annulation af afgørelsen om at pålægge sagsøgeren den disciplinære sanktion, der består i degradering i en lavere lønklasse.

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen om at pålægge sagsøgeren den disciplinære sanktion, der består i degradering i en lavere lønklasse som omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra f), i bilag IX til statutten.
 - Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 134/89	Sag F-13/10: Sag anlagt den 12. februar 2010 — Nicola mod EIB	53
2010/C 134/90	Sag F-14/10: Sag anlagt den 25. februar 2010 — Marcuccio mod Kommissionen	54
2010/C 134/91	Sag F-15/10: Sag anlagt den 26. februar 2010 — Andres m.fl. mod ECB	54
2010/C 134/92	Sag F-16/10: Sag anlagt den 10. marts 2010 — M. Almeida Campos m.fl. mod Rådet	55
2010/C 134/93	Sag F-17/10: Sag anlagt den 15. marts 2010 — Daake mod KHIM	56
2010/C 134/94	Sag F-18/10: Sag anlagt den 18. marts 2010 — Capidis mod Kommissionen	56

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnenter

Betalingsabonnenter på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA